Nr. 204. Piątek 6 Września 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, **Ulica Jagiellońska l. 3.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata
zamiejscowa: rocznie . . . 32 K, | ćwierćrocznie 8 K — h, półrocznie . . . 16 K, | miesięcznie 2 K 70 h,
miejscowa: rocznie . . 24 K, | ćwierćrocznie . . 6 K, półrocznie . . 12 K, | miesięcznie . . 2 K.
W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują całoi półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 50 h. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 25 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 50 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego **we Lwowie Ulica Jagiellońska l. 3.** W Paryżu wyłącznie Agencya: O. Adam (V. de Rozkowski) 28 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24 sierpnia b. r. nadać najmiłościwiej starszemu radcy skarbowemu w okręgu krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie, Adolfowi Boguckiemu, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, tytuł radcy Dworu z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 sierpnia b. r. nadać najmiłościwiej dyrektorowi gimnazyum państwowego w Podgórzu, Ignacemu Kranzowi, tytuł radcy Rządu z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 28 sierpnia b. r. zamianować najmiłościwiej dyrektora państwowej szkoły realnej w Tarnopolu, Artura Passendorfera, dyrektorem drugiej państwowej szkoły realnej we Lwowie.

Rada szkolna krajowa nadała posady nauczycielskie w szkołach średnich: ks. Józefowi Martynkowowi, nauczycielowi religii gr. kat. szkoły ludowej w Kałuszu, w gimnazyum w Gródku Jagiellońskim; zastępcom nauczycieli: Franciszkowi Lubasiowi z gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu w tym samym zakładzie; Wojciechowi Matusowi z gimnazyum w Wadowicach w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu; Janowi Solakowi z gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu w filii gimnazyum w Samborze; Stanisławowi Kotowiczowi z gimnazyum w Sanoku w gimnazyum w Tłumaczu; ks. dr. Janowi Figolowi z gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie; Piotrowi Karmańskiemu z filii gimnazyum akademickiego we Lwowie w gimnazyum Franciszka Józefa I. w Tarnopolu; Józefowi Orzechowi z gimnazyum w Nowym Targu w gimnazyum w Mielcu; Stanisławowi Gładysiewiczowi z gimnazyum I. w Tarnowie w gimnazyum w Dębicy; Stanisławowi Eustachiewiczowi z filii gimnazyum IV. we Lwowie w gimnazyum w Złoczowie.

Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: ks. Zenona Tarnawskiego w gimnazyum VIII. we Lwowie, ks. dr. Franciszka Czyżewieckiego w gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu, Władysława Grużewskiego w gimnazyum IV. we Lwowie, Jana Świerzowicza w filii gimnazyum IV. we Lwowie, Władysława Tutka w gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu, Włodzimierza Kuźmowicza i Jana Krypiakiewicza w filii gimnazyum akademickiego we Lwowie, Włodzimierza Bilińskiego w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, Edwarda Ekerta w gimnazyum w Samborze (zakład główny), Władysława Biberowicza w gimnazyum I. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, Marcelina Krajewskiego, Rudolfa Nykołajczuka i Stefana Juzwę w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Tarnopolu, Ludwika Kitę w gimnazyum w Buczaczu, Karola Rutkowskiego w oddziale równorzędnym gimnazyum IV. we Lwowie, Maryana Bielawkę w gimnazyum w Kamionce strumiłowej, Władysława Schantrocha w gimn. w Buczaczu, Władysława Jaworskiego w gimn. w Buczaczu, Józefa Romana, Stanisława Szołajskiego, Kazimierza Grudniewicza i Czesława Frankiewicza w gimnazyum I. w Rzeszowie, Władysława Suchcitza i Adama Maciurzyńskiego w gimnazyum w Brodach, Stanisława Chojeckiego w gimnazyum w Jaśle, Ferdynanda Zarzyckiego w gimnazyum w Nowym Targu, Zdzisława Żygulskiego w II. szkole realnej we Lwowie, Wiktora Ajdukiewicza w szkole realnej w Tarnowie, ks. Józefa Męcińskiego w szkole realnej w Tarnowie, ks. Ferdynanda Sznajdrowicza w szkole realnej w Wieliczce, ks. Romualda Tumpacha w I. szkole realnej we Lwowie.

Rada szkolna krajowa ustanowiła asystentami przy nauce rysunku: Leona Weina w I. szkole realnej we Lwowie, Józefa Pieniążka w I. szkole realnej w Krakowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Jana Majerka z gimnazyum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu do gimnazyum w Przemyślu na Zasaniu, Mieczysława Jabczyńskiego z gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie do filii gimnazyum IV. we Lwowie, Jana Smetańskiego z filii gimnazyum akademickiego we Lwowie do gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, Zenona Keffermüllera z gimnazyum w Brzeżanach do gimnazyum w Buczaczu, Józefa Dobródzkiego z realnego gimnazyum w Łańcucie do gimnazyum w Brzeżanach, Michała Rostkowicza z gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu do gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi, Włodzimierza Sołłohuba z gimnazyum w Kamionce strumiłowej do gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Stanisławowie, Wiktora Petrykiewicza z gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Tarnopolu do gimnazyum w Sanoku, Jana Romańskiego z gimnazyum w Bochni do gimnazyum w Gorlicach, Józefa Reca z gimnazyum w Sanoku do gimnazyum w Gorlicach, Jana Wojtunika z gimnazyum w Buczaczu do I. gimnazyum w Rzeszowie, Bronisława Bryckiego z I. gimnazyum w Rzeszowie do gimnazyum w Złoczowie, dr. Henryka Milczanowskiego z I. do II. szkoły realnej w Krakowie, Antoniego Górę z II. do I. szkoły realnej w Krakowie, Maksymiliana Kusznireńkę z filii gimnazyum akademickiego we Lwowie do szkoły realnej w Tarnopolu, Edmunda Puszczyńskiego ze szkoły realnej w Tarnopolu do szkoły realnej w Żywcu, Tadeusza Miękisza z I. gimnazyum w Nowym Sączu do szkoły realnej w Tarnowie, Jana Sędzimira z gimnazyum w Złoczowie do I. szkoły realnej w Krakowie.

Ustne egzamina dojrzałości rozpoczynają się w terminie jesiennym b. r. w seminaryach nauczycielskich w następujących terminach:

NIEWDZIĘCZNOŚĆ ARTYSTY.

(Z powodu pamiętników Ryszarda Wagnera).

(Dokończenie).

O stosunkach swych z Wesendonkami, w czasie, gdy już był zainstalowany w Schronisku, zamieszcza Wagner w dalszym ciągu swych Pamiętników ustęp, który zasługuje na dosłowne przytoczenie:

„Codzienne spotkania się, spowodowane naszem wiejskiem sąsiadowaniem, uczyniły z konieczności nasze stosunki bardziej zażyłymi. Otoż zauważyłem był już, że Wesendonk, ze swą uczciwą otwartością objawiał pewien niepokój z powodu, że staję się tak poufałym w jego domu. Co do opału, oświetlenia, godziny posiłków, miano dla mnie względy, które, zdawały mu się, że przynoszą ujmę jego prawom, jako pana domu. Pewne wyjaśnienia poufne stały się konieczne: wynikło z nich porozumienie, mniej lub więcej milczące, które z czasem nabrało szczególniejszego znaczenia w oczach innych ludzi. Wskutek tego musieliśmy zachowywać w naszych stosunkach pewną rezerwę, która często ubawiła oboje wtajemniczonych!"

Trzeba przyznać, że niepodobna opowiedzieć tej historyi w słowach bardziej mglistych. Pomysł przypisania drażliwości Wesendonka wyłącznie kwestyi opału i oświetlenia jest istotnie jedynym w swoim rodzaju, a słowo „ubawić" zastosowane do ukrywanej a gorącej miłości, która miała zaburzyć dwie egzystencye ludzkie, jest eufemizmem rzeczywiście — rzadkim. Ale to wszystko da się jeszcze wytłumaczyć dyskrecyą, nawet godną pochwały. To, co następuje, tłumaczy się już trudniej.

Wagner opowiada dalej, jak to on pewnego razu odczytywał tekst „Tristana" w gronie swoich przyjaciół;

„Czytanie to — pisze — wywołało wielkie wrażenie. Pani Wesendonk była szczególniej wzruszona aktem ostatnim; aby ją pocieszyć, powiedziałem jej, że nie należy się tem zasmucać: w najlepszym razie podobna sytuacya nie mogła być inaczej rozstrzygnięta i Cosima przyznała mi słuszność.... Grywaliśmy także bardzo wiele. Czasem mieliśmy kilku słuchaczy, najczęściej panią Wesendonk. Cosima słuchała, z głową spuszczoną i nie mówiła nic; a gdy nalegano, by się odezwała, zaczynała płakać...."

Cosima — to Cosima Liszt, wówczas żona Hansa Bülowa, która później poślubiła Wagnera. To jej pierwsze pojawienie się w Pamiętnikach, a niepodobna nie zwrócić uwagi, jakie znaczenie jest mu przypisane, jakim jest ono otoczone nastrojem uczucia i wrażliwości. Gdyby istotna prawda nie była znana, któżby, czytając tę opowieść o pierwszej lekturze „Tristana". nie przypuścił, że główną tu osobą, nie Matylda Wesendonk, lecz Cosima. A jednak oto, co sam Wagner pisał do siostry wkrótce potem: „Jeżeli co w ciągu lat sześciu podtrzymywało mnie, dodawało otuchy a mianowicie siły, żem mógł wytrwać w pożyciu z Minną, to miłość tej młodej kobiety (Matyldy Wesendonk, która długo niezdecydowana, zbliżyła się do mnie, zrazu wahająca się i nieśmiała, a potem z coraz większą decyzyą i pewnością.... Miłość ta zrazu nie wyrażona w słowach, musiała wreszcie być otwarcie wyznaną, gdy przed rokiem napisałem poemat „Tristan" i dałem jej go. Wówczas po raz pierwszy zabrakło jej siły i oświadczyła mi, że musi umrzeć. Pomyśl, droga siostro, czem była dla mnie ta miłość po życiu takiem, jak moje, pełnem przykrości i cierpień, męczarni i ofiar...."

Jakaż różnica pomiędzy temi dwoma relacyami! Zbyteczną byłoby zdaje się rzeczą wskazywać, która z nich jest prawdziwa. Okazuje się ztąd, co zresztą w dalszym ciągu nieustannie widoczne jest w Pamiętnikach, że Wagner usilnych dokładał starań, aby pozbawić później Matyldę Wesendonk ważnej roli w swem życiu, usunąć ją w cień, a natomiast w pełnem świetle ukazać inną kobietę — Cosimę.

Tymczasem sytuacya pomiędzy mieszkańcami willi a Schroniska stawała się coraz bardziej naprężona. Wagner nie może tego faktu pominąć milczeniem, ale oto w jaki sposób to przedstawia:

„Było dla mnie istotnie rzeczą nie do zniesienia poświęcać całe wieczory na rozmowy, w których mój zacny przyjaciel Otto Wesendonk czuł się obowiązanym brać udział. Obawa, abym nie zapanował nad nim w jego własnym domu, napełniała go tą szczególną gorliwością, jaką odczuwa ten, który, aby nie pozostać w ostatnim szeregu, miesza się do każdej dyskusyi. Obecność zaś jego pośród nas sprawiała mniej więcej efekt tłumika nałożonego na świecę. Wszystko mnie przygniatało i ciężyło; a jedyna osoba, która dostrzegała to i rozumiała mnie, okazywała mi sympatyę, która jednak nie miała w sobie żadnej mocy rozpogadzającej".

Takiemi oto słowami Wagner określa miłość Matyldy i to w epoce, w której to uczucie było najgorętsze i najbardziej zagrożone. Zbliżało się już bowiem rozwiązanie dramatu. List Wagnera, wysłany do Matyldy a przejęty przez Minnę, był, jak wiadomo, powodem przesilenia. Minna, sądząc, że jest zdradzaną, wyprawiła gwałtowną scenę, naprzód mężowi, a potem Matyldzie, a skutkiem tego skandalu wszelkie stosunki willi ze Schroniskiem zostały zerwane.

Jednakże jeszcze przez szereg miesięcy Wagner mieszkał w swoim małym domku, w nieustannych kłótniach z Minną, a ciągle mając nadzieję pogodzenia się z Wesendonkami.

W ciągu tych kłótni małżeńskich, Hans Bülow i Cosima przybywają do Zurichu, zkąd jednak wyjechali rychło po pobycie „straszliwie przykrym". „Cosima, wedle słów Wagnera, zachowywała ponure milczenie". W ogóle Wagner usiłuje ją teraz otoczyć jakąś tajemniczą, „ibsenowską" atmosferą. Oto „na progu domu spotyka on spojrzenie Cosimy, nieśmiałe a pytające". To znów: „zachwyt jej spojrzenia jest pełen pogody". Albo: „Ujrzałem Cosimę, bardzo bladą i w ciężkiej żałobie i Cosima uśmiechała się do mnie".

Wkrótce potem Wagner także wyjechał, opuszczając Schronisko na zawsze i zrywając węzły, łączące go z żoną, Minną. Następuje wyjazd do Włoch, pobyt w Wenecyi, pobyt cały poświęcony „Tristanowi" i Matyldzie, czego obraz żywy i niezaprzeczono świadectwo posiadamy w dzienniku mistrza i listach jego, pisanych do utraconej na zawsze przyjaciółki. Listy te, to jeden wielki poemat miłosny, w którym postać Matyldy łączy się nierozerwalnie z ideą i całą treścią „Tristana".

A jednak na stronicach Pamiętników, opisujących życie w Wenecyi, ani razu nie jest wymienione imię Matyldy w łączności z tem dziełem. Wagner wypędza ją bezlitośnie z utworu, którego ona była natchnieniem i bohaterką. Zapomina teraz, czem ona była dla niego; nie chce wiedzieć o tem i pragnie, aby o tem nie wiedziano... A jeśli w dalszym ciągu Pamiętników jest jaka wzmianka o Matyldzie Wesendonk, to tylko jak o osobie zupełnie obcej, z okazyi nic nie znaczących wydarzeń i w słowach całkowicie banalnych.

Oto, co Wagner uczynił sam, dobrowolnie, z epizodu najszlachetniejszego i najbardziej może wzniosłego w swojem sentymentalnem życiu: pomniejszył go, zamazał, obrócił w niwecz. Mimowolnie przychodzi na myśl pytanie: z jakiego powodu to uczynił? Chciałoby się odpowiedzieć, że kierowała tu nim szlachetna pobudka dyskrecyi, aby nie kompromitować zamężnej kobiety, nie narazić na szwank dobrej sławy Matyldy Wesendonk. Ale, niestety, komentarz taki utrzymać

a) W seminaryach męskich:

w Krakowie: uczniów zakładu 20 września, prywatystów 27 września;
w Kętach 23 września;
w Krośnie 16 września;
we Lwowie 23 września;
w Rudniku 25 września;
w Rzeszowie 16 września;
w Samborze 23 września;
w Sokalu 23 września;
w Stan sławowie 23 września;
w Starym Sączu 25 września;
w Tarnopolu 23 września;
w Tarnowie 16 września;
w Zaleszczykach 2 października.

b) W Białej: w seminaryum prywatnem męskiem z prawem publiczności Towarzystwa „Szkoły ludowej" 26 września.

c) W seminaryach żeńskich:

w Krakowie 19 września;
we Lwowie 12 września:
w Przemyślu 23 września.

d) W seminaryach prywatnych żeńskich z prawem publiczności:

w Krakowie im. Preisendanza 23 września; w Krakowie im. św. Rodziny 18 września; w Krakowie Sebaldy Müunichowej 16 września;
w Białej SS. św. Hildegardy 26 września;
w Tarnopolu 2 października.

Terminy egzaminów piśmiennych wyznaczą dyrekcye poszczególnych zakładów.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 4 września 1912 l. XVII. 8744/34 w sprawie obrotu zwierzętami z państwem niemieckiem, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej.*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 5 września.

Konwersacya w sprawach bałkańskich.

N. W. Tagblatt ze źródła berlińskiego, podobno dobrze poinformowanego, otrzymał obszerną informacyę, z której wynika, że błędem byłoby łączyć zapowiedzianą wizytę kanclerza Rzeszy niemieckiej w Buchlowicach ze sprawą inicyatywy hr. Berchtolda. Termin spotkania kierujących polityków Austro-Węgier i Niemiec był oznaczony, zanim jeszcze przeczuwać było można, iż gabinet wiedeński wystąpi ze znanemi propozycyami w sprawie wschodniej.

Rzecz jasna jednak, że ostatnie zdarzenia w dziedzinie polityki zagranicznej, zwłaszcza zaś inicyatywa hr. Berchtolda, muszą siłą faktu wejść w program konferencyj, jakie przy sposobności swego spotkania odbędą w Buchlowicach pp. Bethmann-Hollweg i hr. Berchtold. Już samo uczestnictwo ambasadora niemieckiego u Najw. Dworu w Wiedniu i austro-węgierskiego zastępcy w Berlinie zdają się wskazywać na to, że na zjeździe omawiane będą sprawy międzynarodowe, a więc przedewszystkiem, najaktualniejsza dziś z ich rzędu, kwestya bałkańska. Porozumienie co do niej nie przedstawia chyba żadnych trudności. Inicyatywa austryacka w pierwszej zaraz chwili doznała w Berlinie jak najżyczliwszego przyjęcia. Wiedziano tam bowiem, że jej wytycznym celem jest życzliwe zaopiekowanie się Turcyą celem przywrócenia spokoju i porządku w tem ciężkiemi przejściami nawiedzonem państwie. Rzeczą będzie szczegółowych narad, jak problem ten najpraktyczniej ująć, ale i w tym kierunku nie są spodziewane żadne przeszkody, gdyż położenie międzynarodowe w chwili obecnej przedstawia się dla sprawy jak najpomyślniej. Jeśli pewne pisma chcą wytworzyć taką opinię jak gdyby stosunek między dwiema wielkiemi grupami mocarstw zaostrzył się i jakoby z tego powodu projekt hr. Berchtolda przedstawiał niemożliwe prawie do usunięcia trudności, to obeznani z faktycznym stanem rzeczy wiedzą doskonale, iż trudności takich usuwać nie potrzeba, w sprawie bowiem polityki bałkańskiej mocarstwa zarówno trójprzymierza, jak trójporozumienia mają najzupełniej zgodne poglądy i dążenia.

Hr. Berchtold otrzymał już od wszystkich gabinetów oświadczenia, w których zgodzono się na proponowaną przezeń konwersacyę. Zasadnicza więc zgoda mocarstw jest rzeczą pewną. Nawet Włochy, jakkolwiek zawikłane w wojnę z Turcyą, dały do poznania, że nie odmówią swego poparcia krajom ku skonsolidowaniu stosunków w Turcyi podjąć się mającym.

Ogólny zatem obraz sprawy przedstawia się w taki sposób, że państwa bałkańskie ani na chwilę nie mogą pozostawać w wątpliwości co do przeciwieństw, jakie wytworzyłyby się pomiędzy ich aspiracyami a dążeniem mocarstw, gdyby pozwoliły sobie samowolną ofenzywą pokrywać plany mocarstw, zdążające do utrzymania pokoju. Przeświadczenie zaś, że mocarstwa mają najlepszą wolę dopomódz Porcie do pokonania wewnętrznych trudności, oddziałało w sposób widocznie korzystny na rząd ottomański. Tureccy mężowie stanu wyzbyli się nieuzasadnionych podejrzeń, jakie wzbudziła w nich pierwotnie inicyatywa hr. Berchtolda i spokojnie zdecydowani są oczekiwać korzyści, jakie Turcyi pzynieść ma wszczęta akcya.

Gabinety zaś oczekują szczegółowych propozycyj hr. Berchtolda. Zapewne już wkrótce je otrzymają, a hr. Bethmann-Hollweg będzie mógł oczywiście podczas pobytu w Buchlowicach najlepiej poinformować się u samego hr. Berchtolda o kierunku, w jakim zamierza austro-węgierski P. Minister spraw zagranicznych pokierować swą akcyę. Spodziewać się zaś należy, iż jak w ogólnych zarysach już to się stało, tak też i co do szczegółów dojdzie do zupełnego porozumienia między kanclerzem Rzeszy, a kierownikiem polityki zagranicznej Austro-Węgier.

*

Südslav. Corr. pisze: W poważnych organach prasy państw bałkańskich ujawnia się widoczna zmiana zapatrywań na inicyatywę hr. Berchtolda. Układła się burza, jaka zahuczała w pierwszej chwili pod wpływem podżegania firm francuskich i ta sama prasa, która jeszcze przed poznaniem projektu hr. Berchtolda potępiła go w czambuł, obecnie dochodzi do przekonania, iż inicyatywa wiedeńsk ego gabinetu w istocie wyjść może na korzyść zarówno państw bałkańskich, jak Turcyi, że skierowana przeciwko polityce awanturniczej, bierze w obronę rozwój ekonomiczny i kulturalny krajów bałkańskich, a zarazem związanej węzłami krwi z ludnością chrześciańską wilajetów.

Serbski organ rządowy *Samouprava* stwierdza, że pomimo pokojowego nastroju na Bałkanach istnieje wszakże nadal niebezpieczeństwo zamącenia go z tej, czy owej strony. Zachwiana została w sposób dotkliwy równowaga stworzona traktatem berlińskim. W ciągu ostatnich lat 34 zaszły zmiany tak głęboko wnikające w ustrój półwyspu bałkańskiego, że traktat wspomniany przestał już wystarczać i mocarstwa czynią tylko żywo odczuwanej potrzebie zadość, gdy pragną zająć się uporządkowaniem i uzdrowieniem stosunków bałkańskich. Swoboda ludów bałkańskich, ich prawo stanowienia o sobie, jest jedyną, realną i trwałą podstawą pokoju na Wschodzie. Mocarstwa zaś zapewniają o zupełnej swej bezinteresowności w tym kierunku, a inicyatywę hr. Berchtolda uważać należy za wyraz zgodnych co do tego zapatrywań i dążeń wszystkich mosɹɐɔtw.

Żywimy niezłomną nadzieję, — kończy *Samouprava* — że wobec dalszego rozwoju stosunków na Bałkanie kierować się będą mocarstwa jedynie poczuciem sprawiedliwości.

Sprawy krajowe.

(Z krajowej Komisyi dla włości rentowych).

☐ Pod przewodnictwem JE. P. Marszałka krajowego Adama hr. Gołuchowskiego odbyło się w gmachu sejmowym posiedzenie krajowej Komisyi dla włości rentowych. Obecni byli członkowie Komisyi pp.: dr. Mich ł Korol, dr. Damian Sawczak, Klemens Torosiewicz i Wincenty Witos, oraz zastępcy członków Komisyi pp. Franciszek Kramarczyk i Ludwik Caspary. Jako Komisarz rządowy wziął udział w obradach Zdzisław Bartoszewski, radca skarbu Referował sprawy kierownik biura kraj. Komisyi dla włości rentowych, radca Wydziału krajowego dr. Henryk Sawczyński.

Po przyjęciu do wiadomości protokołu obrad z ostatniego posiedzenia Komisyi, oraz po uchwaleniu preliminarza budżetu dla włości rentowych na r. 1913, przystąpiła Komisya do obrad nad wnioskami o przyznanie pożyczek rentowych. Pożyczki przyznano w następujących powiatach:

Buczacz: jedną pożyczkę w kwocie 14.000 kor.

Brzeżany: jedną pożyczkę w kwocie 10.000 kor. i jedną w kwocie 1000 kor., razem w sumie 11.000 kor.

Horodenka: dwie pożyczki po 7300 kor., jedną pożyczkę w kwocie 6000 kor. i jedną w kwocie 5200 kor., razem 4 pożyczki w sumie 25.800 kor.

Jarosław: jedną pożyczkę w kwocie 8000 kor. i jedną w kwocie 2000 kor., razem dwie pożyczki w sumie 10.000 kor.

Jaworów: jedną pożyczkę w kwocie 9700 kor.

Kałusz: jedną pożyczkę w kwocie 15.000 kor.

Kolbuszowa: jedną pożyczkę w kwocie 10.000 kor.

Kołomyja: jedną pożyczkę w kwocie 5500 kor.

Lwów: jedną pożyczkę w kwocie 40.000 kor., jedną w kwocie 9000 kor., jedną w kwocie 6000 kor., jedną w kwocie 2600 kor., jedną w kwocie 2200 kor. i dwie po 2000 kor., razem 7 pożyczek w sumie 64.300 koron.

Nisko: jedną pożyczkę w kwocie 9500 koron, jedną w kwocie 9100 koron, jedną w kwocie 8000 koron i jedną w kwocie 6000 koron; razem 4 pożyczki w sumie 32.600 koron.

Przemyśl: jedną pożyczkę w sumie 14.200 koron.

Ropczyce: jedną pożyczkę w kwocie 38.000 koron, jedną w kwocie 16.550 koron, jedną w kwocie 7000 koron, jedną w kwocie 6200, jedną w kwocie 5900 koron i jedną dodatkową w kwocie 700 koron, — razem 6 pożyczek w sumie 74.350 koron.

Rzeszów: jedną pożyczkę w kwocie 3750 koron.

Strzyżów: jedną pożyczkę w kwocie 12.700 koron.

Tarnobrzeg: jedną pożyczkę w kwocie 3700 koron.

Tarnopol: jedną pożyczkę w kwocie

---

się nie da. Jakkolwiek bowiem Wagner nie wiele w Pamiętnikach swoich miejsca poświęcił Matyldzie, to wszakże mówi zbyt wyraźnie o jej dla niego sympatyi, o podrzędnej sytuacyi, jaka przypadła w udziale nieszczęsnemu jej mężowi, o pogłoskach i plotkach, obiegających w Zurychu, — mówi dość, aby ją skompromitować, i mówi właśnie to tylko, co ją kompromitować może. Milczy zaś o tem, coby ją mogło uświetnić, podnieść, coby mogło okazać, jak wspaniałą rolę odegrała ona w jego życiu i jakim twórczym ogniem rozpłomieniła jego genialny talent. Tego właśnie, co należało powiedzieć i co każdy spodziewał się znaleźć w Pamiętnikach, tego Wagner nie mówi, a przyczynę milczenia nie trudno odgadnąć.

W czasie, w którym Wagner pisał Pamiętniki, t. j. około 1869 r. był on już pod wpływem innej kobiety, tej właśnie, której każde niemal spojrzenie, każdy ruch i uśmiech, jest w nich zanotowany — Cosimy Bülow, która miała zostać jego żoną. Jej to poświęcił on Matyldę Wesendonk, podobnie jak już jej był poświęcił, z zupełnie zresztą zbyteczną srogością, nieszczęśliwą Minnę Planer; nie można było bowiem dopuścić, aby prócz tej, która ostatecznie nim zawładnęła, inna jakakolwiek kobieta mogła mieć pretensyę do odegrania pewnej roli w życiu i twórczości mistrza. Dtatego to Minnie dostały się barwy tylko czarne; dlatego Matylda wykreślona niemal została z rzędu istot żyjących.

Ale Wagner, gdy układał tę tak niewiarogodną i nieszczerą historyę, nie spodziewał się pewnie, że listy jego do Matyldy będą kiedykolwiek ogłoszone. Ogłoszenie to zadało kłam Pamiętnikom a jest jednym jeszcze więcej dowodem że artysta nieporównany i wielki, może być niewdzięcznym i małostkowym człowiekiem. Kto zatem pragnie poznać rzeczywiste dzieje miłości Matyldy Wesendonk i Ryszarda Wagnera, niech nie czyta marnej opowieści o tem samego bohatera romansu; niech raczej odczyta „Tristana i Izoldę", — to o wiele piękniejsze i pełniejsze prawdy.

138)

CZARODZIEJKA Z GUILDO

(Pierre Sales. Le trésor du Guildo).

Tom drugi.

La Malouine.

XI.

(Ciąg dalszy).

— Ech! mój kochany — odrzekł baron de Kermeric. — Lady Fergusson lepiej niż ktokolwiek określiła twoją delikatność. Wie doskonale, że nigdy nio zapomniałeś o szacunku, jaki jesteś winien jej córce i że Jane jest uosobioną niewinnością. Nawet nie potrzebowałem zapewniać, z jakim taktem i powściągliwością zachowywałeś się zawsze względem miss Jane.

— Lecz.... co odpowiedziałeś, ojcze, lady Fergusson?

— Zacząłem od tego, że myśl o takim związku nigdy nie powstała w moim i twoim mózgu i że chociaż obydwa zachwycamy się panną Jane, to skoro się posiada tylko kilka nędznych milionów — które, mówiąc między nami, o mało nie przepadły, dzięki twemu wujowi, który wciągnął mnie do spekulacyj jego teścia — nie podnosi się oczu na młodą pannę, która kiedyś będzie ich posiadała całe setki.

Rajmund zatrzymał się chwilę, aby się ucieszyć zdumieniem, jakie wywoła w jego synu ta cyfra. Guy ani się poruszył i rzekł z całkowitym spokojem:

— Wyraziłeś całkiem dokładnie moje uczucia, ojcze. I mam nadzieję, że żadna wątpliwość nie pozostała w umyśle pani Fergusson?

— Kiedy wcale żadnej i przedtem nie miała! Lecz....

Rajmund nalał dwa kieliszki wina.

— Lecz.... twoje zdrowie, mój synu! I pijmy na cześć twego powodzenia, które jest o tyle świetne, ile niespodziewane..... Przebacz mi moją radość!... Jestem uszczęśliwiony, zachwycony.... Stałeś się zdobywcą, nie wiedząc o tem...

— Ach! czyżby panna Jane?....

Guy wyszeptał te słowa głosem tak zaniepokojonym, że ojciec wybuchnął śmiechem, mówiąc:

— A to co znaczy? czyżbyś się bał mojej małej przyjaciółeczki, miss Jane?..... A więc, ona się ciebie nie boi, tak samo, jak jej matka. Ponieważ nasza bezinteresowność jest rzeczą dowiedzioną, pozwolisz mi, że przemówię do twego rozsądku. Potrzebuję zresztą powtórzyć ci tylko moją rozmowę z lady Fergusson.

Rajmund zrobił pauzę, jak gdyby chciał dobrze się zastanowić i przypomnieć sobie dokładnie. Guy wpatrywał się w niego ze zdumieniem.

— Kochany chłopcze, całą obawą lady Fergusson jest, żeby jej córka nie padła ofiarą jakiego łowcy posagowego; i wystarczyło by, żeby ujrzała, że jaki młody człowiek zbliża się do jej córki, a zaraz by mu drzwi pokazała. Ty, w twojej prawości, w twojej naiwności, działałeś z nieporównaną zręcznością: traktowałeś od razu Jane jak towarzysza, bawiliście się z sobą jak dzieci, i matka mogła ciebie studyować takim, jakim jesteś. Lubi twój charakter, twoją otwartość, zachwyca się twojem zdrowiem i urodą... tak, tak, urodą...

Guy się uśmiechał.

— Ach! do licha, mój kochany — mówił ojciec d lej — skoro poznasz śmieszną i gburowatą istotę, którą jest pan Fergusson, zrozumiesz łatwo, iż jego żonie chodzi o to, żeby dać córce męża, który by był godny jej wdzięku, ślicznej twarzyczki i delikatności umysłu...

— Jest bardzo ładna, inteligentna, słodka i wesoła...

— Ach! Podoba ci się?

— Mój Boże, ojcze... Z pewnością, że dość ją lubię, ale nigdy nie przypuszczałem...

— Wysłuchaj że do końca p wodów, dla których lady Fergusson wybrała ciebie za zięcia.

— Czy wiesz, że ta pani dość szybko się decyduje?

— Wydano ją tak niestosownie za mąż, mój kochany; niema nic dziwnego, że prędko się decyduje, skoro tylko znalazła ideał, o którym marzyła dla córki.

Myśl, że może być ideałem, dopełniła dobrego humoru i Guy uprzejmie wysłuchał reszty mowy ojca.

— Pani Fergusson, jak wiesz, należy do najwyższej arystokracyi angielskiej, a ponieważ nie miała posagu, była prawie skazana na staropanieństwo. Brat jej uznał za stosowne poświęcić ją grubemu człowiekowi, Australczykowi, bardzo bogatemu, który przytem nie mniej jest głupi... Ach! nie jest zły i gdyby się nie upijał!... Będziesz miał zresztą sposobność wkrótce go poznać, bo obiecuje, że przyjedzie na resztę sezonu do Dinard... Jest dobroduszny, jowialny a nawet wspaniałomyślny; i co do mnie, uznawałbym, że ujdzie, gdyby nie *maestria*, z jaką utrzymuje rekord przy szampanie, ginie i coktailu.

— Zachwycającego teścia ojciec mi ofiarowuje!

— Mówię ci czystą prawdę, a lady Fergusson chce, żebyś ją znał. Postępuje z zupełną szczerością i nie ukrywa, że taki teść jest skazą. Ale iluż to młodych ludzi z bardzo znakomitych rodzin, bardzo utytułowanych, przeszłoby nad tem do porządku dziennego, byle pochwycić miliony!... Ja sądzę, że dobroć lady Fergusson i szlachetność serca jej córki wynagrodziłyby dostatecznie...

— Bez wątpienia, mój ojcze — oświadczył Guy poważnie, a nawet trochę melancholijnie. — Czyż każdej rodzinie nie zdarza się mieć swoje smutki?

— Komu to mówisz! — szepnął Rajmund także przestając się śmiać.

16.000 koron i jedną pożyczkę w kwocie 8200 koron.

Tarnów: jedną pożyczkę w kwocie 9000 koron i jedną pożyczkę w kwocie 8000 koron, — razem 2 pożyczki w sumie 17.000 koron.

Zaleszczyki: jedną pożyczkę w kwocie 5400 koron.

Zborów: jedną pożyczkę w kwocie 7000 koron i jedną pożyczkę w kwocie 4000 koron koron, — razem 2 pożyczki w sumie 11.000 koron.

Żydaczów: jedną pożyczkę w kwocie 9000 koron.

Ogółem przyznała krajowa Komisya dla włości rentowych 42 pożyczek w sumie 373.200 koron.

KORESPONDENCYE.

Wiedeń, 4 września.

(Głosy prasy wiedeńskiej o sprawach politycznych w Galicyi. — XXXI. Zjazd prawników niemieckich).

(aw) Treść wywiadu w *Neues Wiener Tagblatt* z przywódcą stronnictwa ludowego p. Janem Stapińskim i jego artykuł w *Gazecie Poniedziałkowej* wzbudziły żywe zainteresowanie w prasie wiedeńskiej, a organowi partyi chrześciańsko-społecznej *Reichspost* dostarczyły tematu do wstępnego artykułu pod tytułem: „Eine polnische Fronde".

Reichspost powtarza znane już wywody p. Stapińskiego i wyciąga z nich konsekwencye, które formułują się w wypowiedzeniu dotychczasowych przyjaznych związków, jakie łączyły stronnictwo ludowe z konserwatystami, w wystąpieniu ludowców z klubu sejmowego i rozpoczęciu prowadzenia polityki ugodowej na własną rękę.

Z zapowiedzi tylu i tak ważnych zmian w ukształtowaniu się stosunków politycznych Galicyi, którym zaprzecza zresztą dzisiejszy artykuł, pochodzący z „kierujących sfer Koła polskiego" w *Zeit*, wyprowadza *Reichspost* daleko idące horoskopy i utrzymuje, że to nowe stanowisko ludowców wpłynie także na wiedeńskie Koło polskie i na sprawę ugody polsko-ruskiej.

Ostre wystąpienie posła Stapińskiego, pisze ów dziennik, odkryło jedną z największych przeszkód, jakie stoją w drodze zawarciu ugody, a mianowicie brak jedności i zgody w łonie stronnictw polskich. W kwestyi sejmowej reformy wyborczej i w sprawie Uniwersytetu ruskiego nie doszło jeszcze wśród Polaków do porozumienia. W chwili, kiedy to nastąpi, utoruje się odrazu drogę do zawarcia pokoju z Rusinami. Zapowiedziane konferencye polskich przywódców z Rządem, któremu zależy na utrzymaniu zasady solidarności w Kole, mają to porozumienie ułatwić.

Nastało długie milczenie; następnie baron de Kermeric dodał z rozrzewnieniem:

— Bo też, co lady Fergusson najbardziej w tobie ceni, to właśnie owo niezrównane poświęcenie, z jakiem opiekujesz się matką, wyrzeczenie się, jakie narzuciłeś sobie dotychczas, wszystkich przyjemności stosownych do twego wieku. Ona, lepiej, niż ktokolwiek inny umie ocenić, co znaczy poświęcenie, ona, która miałaby tylko jedno słówko do powiedzenia, aby być uwolniona od swego prostackiego męża!

— Rzeczywiście, zdumiewam się, że w podobnych okolicznościach nie rozwiodła się dotychczas?

— Mogłaby to zrobić tembardziej, że z mocy kontraktu stała się majętną... Nie chciała, ze względu na córkę; ojciec Jane byłby się prawdopodobnie powtórnie ożenił...

— A ona wolała zachować dla córki majątek pana Fergusson?

— A także jego serce: gdyż ostatecznie nie trzeba zapominać, że jest ojcem, pomimo swoich wad. Dzięki życiu pełnemu abnegacyi, lady Fergusson może więc zapatrywać się ze spokojem na starość. Chodzi jej już tylko o to, żeby dobrze wydać córkę za mąż. Twoje oświadczyny zostaną przyjęte z największą sympatyą, a to małżeństwo, dziecko... to małżeństwo byłoby szczęściem na resztę mego życia!...

Gdy Rajmund wymawiał te ostatnie słowa, głosu mu zabrakło. A Guy miał wrażenie, że ojciec go błaga. I to wznieciło podejrzenie w jego umyśle. Dotychczas uważał rezenowania lady Fergusson i ojca za całkiem słuszne. Widział tylko jeden zarzut, któryby mógł zrobić, a to, że był jeszcze bardzo młody i że jeżeli miss Jane była mu bardzo sympatyczna, nie doznawał żadnego gwałtownego i namiętnego porywu, któryby mógłby świadczyć o miłości.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Deutsches Volksblatt komentuje podobnie jak *Reichspost* słowa p. Stapińskiego i przestrzega Polaków przed następstwami niezgody i rozbicia w ich własnym obozie. Powinni oni wytężyć wszystkie siły, aby doprowadzić ugodę z Rusinami do skutku, bo nie ulega wątpliwości, że nie mają już w Izbie posłów tego stanowiska, jak poprzednio, a wobec zbliżającej się ugody czesko-niemieckiej muszą prowadzić politykę bardzo zręczną i ostrożną, jeżeli chcą odzyskać dawne swoje wpływy i dawne znaczenie.

Dominujące stanowisko Polaków w Sejmie galicyjskim nie da się dłużej — zdaniem *D Valksblattu* — utrzymać. Tylko polityczny krótkowidz nie uwzględni słusznych żądań ruskich przy przeprowadzeniu reformy ordynacyi wyborczej i tylko zła wola nie widzi tych rażących różnic, jakie panują obecnie w liczbie piastowanych mandatów po polskiej i po ruskiej stronie.

Znamienny ów artykuł kończy się apelem do zawarcia ugody z Rusinami w imię własnego dobra Polaków i w imię dobra państwowego.

Mowa czeskiego agraryusza Udrzala w Jungbunzlau wskazuje na to, jak wielką wagę przywiązują inne stronnictwa do stosunków, panujących w Kole. Czesi gotowi są wejść w skład rządowej większości. Nadzieje ich i kombinacye powinny być jednak poważną przestrogą dla „Koła".

Zjazd Prezydyum Koła i konferencye ich z członkami gabinetu omawiane są również obszernie w dzisiejszej prasie.

Zeit utrzymuje, że konferencye te odnoszą się do sprawy uniwersyteckiej i budowy dróg wodnych, a „jedna z wpływowych osobistości Koła" dodaje do treści tych konferencyj własne komentarze, z których wypływa, że Polacy nie zgodzą się tak długo na ukazanie się Pisma Cesarskiego w sprawie uniwersyteckiej, póki będzie trwała w Sejmie galicyjskim obstrukcya ruska.

Neue Freie Presse zapewnia znów na podstawie wiadomości, zaczerpniętych u źródła, że obecność polskich przywódców w Wiedniu nie ma nic wspólnego ze sporem polsko-ruskim. Sprowadziła ich inna potrzeba, a mianowicie chęć poinformowania się u Rządu, w jakim stanie znajdują się układy, odnoszące się do budowy dróg wodnych i o ile będą uwzględnione życzenia Galicyi w budżecie na r. 1913.

Koło polskie interesuje się żywo kwestyą załatwienia gospodarczo wodnych zagadnień w innych krajach koronnych, bo od nich zależy parlamentarne przeprowadzenie galicyjskich dróg wodnych. Ponadto jest zwyczajem „Koła", jak i innych wielkich stronnictw, corocznie urgować u Rządu odpowiednie uwzględnienia życzeń kół wyborczych w budżecie. Te więc obie sprawy były przedmiotem konferencyj dr. Lea z P. Prezydentem Ministrów i P. Ministrem spraw wewnętrznych.

Gmach parlamentu jest dzisiaj tak ożywiony, jak gdyby to była pełnia sezonu politycznego. Goszczą w nim uczestnicy trzydziestego pierwszego kongresu prawników niemieckich, który po upływie pół wieku zwołany znów został do stolicy naszej Monarchii.

Wspólne Zjazdy prawników niemieckich i austryackich, kontynuowane jeszcze od czasu dawnej wspólności państwowej obu Mocarstw odgrywają w życiu ustawodawczem Austro-Węgier i Niemiec dużą rolę. Biorą w nich udział wszystkie zawody prawnicze i ich odgałęzienia, począwszy od Ministrów sprawiedliwości, a skończywszy na dyrektorach banków i konsulentach przemysłowych. W ciągu pięćdziesięciu kilku lat oddały te Zjazdy olbrzymie usługi ustawodawstwu, torując drogę reformom wywołanym przez zmieniające się ciągle warunki i stosunki społeczne, przyczyniając się do rozstrzygnięcia wielu kwestyj spornych, lub przez ustawodawstwo nie dość wyraźnie ustalonych.

Do stałych komitetów Zjazdu należą pierwszorzędne siły. Referaty rozdzielane bywają z roku na rok najwybitniejszym znawcom danego przedmiotu i opracowywane są bezstronnie i z uznania godną dokładnością. Referaty te poddawane bywają dyskusyi w sekcyach i na posiedzeniach plenarnych. — W ten więc sposób każdy temat przechodzi przez ogień krzyżowy wielokrotnych rozpatrywań i polemik.

Tegoroczny porządek dzienny obrad zawiera wiele ciekawych i doniosłych zagadnień. Z zakresu prawa karnego roztrząsać będzie Zjazd problem kary śmierci, zajmie się dalej zasadami ustności postępowania, kodyfikacyą austryackiego prawa akcyjnego, kwestyą stowarzyszeń z ograniczoną poręką i wynagrodzeń za szkody, wyrządzane przez instalacye elektryczne, balony motorowe i maszyny do latania.

W dniu wczorajszym zgromadzili się uczestnicy Zjazdu we wspaniale przystrojonych *Sophiensäle*, gdzie produkował się, jak przed pół wiekiem, wiedeński chór mężczyzn, a szereg mowców witał gości przybyłych ze wszystkich stron Austryi i Niemiec.

Dzisiaj odbywają się w gmachu Izby posłów wybory do prezydyum, posiedzenia komisyj itd. Wieczorem gośćić będzie miasto w ratuszu uczestników, dla których przygotowano szereg wycieczek, przyjęć, galowych przedstawień teatralnych itd.

Ministerstwo oświaty reprezentuje na Zjeździe JE. szef sekcyi dr. Ludwik Ćwikliński.

Polacy na Górnym Szląsku.

Podczas ostatniego spisu ludności naliczono na Górnym Szląsku 884.045 Niemców, a 1,169.340 Polaków. W porównaniu do przedostatniego spisu ludności liczba Niemców wzrosła o 126.858, a liczba Polaków tylko o 10.575. Procentowo licząc ludność niemiecka wzrosła o 15·46 prc., polska zaś tylko o 0·9 prc. Liczba dwujęzycznych w ostatnich 8 latach wzrosła z 54.094 do 88·796.

Urzędowa statystyka twierdzi, że mały wzrost liczby Polaków na Szląsku jest wynikiem skutecznej germanizacyi rządu.

Urzędowa statystyka ma racyę, ale tylko częściowo. Wyznać to należy, że na Górnym Szląsku tak jak na obczyźnie, kresach Księstwa i Prus Zachodnich wielka liczba ludności polskiej się niemczy, a pomiędzy nią jest wielu takich, którzy niemczą się dobrowolnie, szczególnie pośród żołnierzy. Dobrowolna germanizacya jest źródłem największego ubytku sił polskich i główną przyczyną naszego nieszczęścia. Ale straty polskie nie byłyby tak wielkie, gdyby spisu ludności nie przeprowadzono tendencyjnie. Wiadomo bardzo dobrze, iż spisujący n. p. nauczyciele nawet dzieci rodziców polskich zapisywali jako Niemców. Tem się też tłumaczą straty pozorne żywiołu polskiego. Zdaje się, że rząd potrzebował statystyki, która mu poświadczyłaby skuteczność jego polityki germanizacyjnej. W skuteczność polityki antipolskiej zaczęto przestawać wierzyć, i tem też tłumaczyć sobie trzeba dążność ożywienia cyframi tej wiary i swego kredytu w polityce antipolskiej. Niski stan uświadomienia ludu polskiego bardzo to ułatwił.

Ludność polska na Szląsku od 1890 do 1905 r. stale wzrastała. Od 1905—1910 r. nagle ludność polska zmalała z 36·72 do 35·31 prc. ogółu mieszkańców na Szląsku. W obwodzie lignickim od 1890 r. część ludności polskiej wzrosła z 0·5 prc. na 1·27 prc., w obwodzie wrocławskim cofnęła się z 3·08 do 2·82 prc., w obwodzie opolskim cofnęła się z 58·23 na 52·96 prc. Głównie Polacy stracili w porównaniu do 1905 r. w mieście Katowicach (14·84 prc.), w mieście Gliwicach (29·68 prc.), w powiecie zabrskim (18·0 prc.), w powiecie kluczborskim (14·5 prc.), w powiecie grotkowskim (46 prc.). Zyskali w powiecie lublinieckim (27·4), w mieście Raciborzu (15·2 prc.), w powiecie głubczyckim (14·5 prc.) i w powiecie rybnickim (12·6 prc.).

Już samo to zestawienie strat i zysków jest najlepszym dowodem, iż statystyka nie odpowiada rzeczywistości i jest sztuczną czyli fałszywą. Niepodobna, by Polacy w 5 latach w powiecie lublinieckim zyskali 27·4 prc., a w rybnickim 12·6 prc., a stracili w powiecie zabrskim 18 prc.

Lecz choć statystyka jest fałszywa — pisze *Katolik* — to ta pociecha nie powinna wystarczać. Za najodpowiedniejsze środki uważa autor uczenie czytania i pisania polskiego; robota u podstaw, to najważniejsza polityka na Górnym Szląsku. Tylko stronnictwo ludzi pracujących u podstaw ma racyę bytu. Jeżeli mu się uda spełnić swe zadanie, to będzie ono miało największe zasługi około odrodzenia Górnego Szląąska.

Z pod berła rossyjskiego.

(Rossya a Watykan. — Możliwość nowej dyskusyi chełmskiej w Dumie.)

P. Wołkow, jeden z najzacieklejszych wrogów polskości w publicystyce rossyjskiej, nie zabawia się nigdy w żadne finezye, malując polskość i katolicyzm rzymski jako dwie „potęgi", zajęte tylko i jedynie szukaniem sposobów dla dania się we znaki narodowi rossyjskiemu i wierze prawosławnej. P. Wołkow pisze zawsze spokojnie, niewyszukanemi słowy, nie wysilając się na dowodzenia. Ani mu ręka nie drgnie, gdy pisze, że o północy jasne słońce świeci lub że odwrotnie ciemno choć oko wykol — o samem południu.

Temi dniami właśnie, na szpaltach *Mosk. Wiedomosti*, z których najczęściej przemawia, urządził szturm na Watykan.

Duchowieństwo katolickie — pisze — nieustannie, a pomyślnie czyni propagandę wiary swojej łacińskiej wśród prawosławnych Rossyan. Najgorliwiej zajmują się tem Jezuici, których — pomimo zakazu — pełno jest (!) w Rossyi. To przyjeżdżają z zagranicy, to mieszkają w Rossyi stale (!). Trudno bardzo ich wykryć; niemniej trudno zabezpieczyć się wobec ich propagandy. Niechby zajęli się zwalczaniem masoneryi, ale, nie, oni wojują z prawosławiem, a wywierając silny wpływ na niektórych biskupów, podżegają ich przeciwko władzy rossyjskiej.

Odpowiedzialność za te zuchwalstwa — pisze p. Wołkow — spada na Watykan, co to niby w przyjaznych jest obecnie stosunkach z Rossyą. I przypomina p. Wołkow, jak to swojego czasu rząd rossyjski zerwał stosunki z Piusem IX. za to, że sprzyjał insurekcyi polskiej i jak nie oglądając się na Watykan, mianował sam „administratorów" dla dyecezyi pozbawionych pasterzy — usuniętych przez rząd rossyjski. I cóż się okazało? Okazało się, że ci administratorowie, mianowani przez rząd, „najzupełniej dobrze spełniali swoje zadanie". P. Wołkow tych administratorów nie wymienia, ale któż nie wie, jak spełniał swoje zadanie np. administrator popowstaniowy dyecezyi wileńskiej, Żyliński! Po wielu latach wznowiono przyjazne stosunki z Watykanem. Nastąpiło wspólne, rządu rossyjskiego i Stolicy Apostolskiej, mianowanie biskupów. Cóż się znowu okazało? Okazało się, że te dobre stosunki z Watykanem wyszły Rossyi na złe, ponieważ Watykan nie wstrzymuje biskupów od wystąpień przeciw Rossyi i wierze prawosławnej i że ci biskupi zamiast dopomagać ludności katolickiej w zwalczaniu ateizmu i socyalizmu, zamiast „pod wpływem Papieża, iść ręka w rękę z rządem rossyjskim", — tylko zajmują się prozelityzmem wśród ludności prawosławnej i zadzierają z rządem.

P. Wołkow kończy rzecz swą stereotypowym już u niego morałem, że dobre stosunki z Watykanem są zgoła Rossyi — niepotrzebne.

*

Warszawski korespondent *Czasu* donosi: Jak wiadomo, wnet po zatwierdzeniu projektu o wyodrębnieniu Chełmszczyzny wyznaczona została specyalna komisya pod przewodnictwem autora projektu, biskupa Eulogiusza, której zadaniem jest określenie granic gubernii chełmskiej.

Granice te, wytknięte w komisyach Dumy na podstawie planów, rozszerzane następnie podczas gorących dyskusyj czysto teoretycznie, bez zbytniego liczenia się z mapami, wytworzyły następującą ciekawą sytuacyę: Oto komisya gruntowa, objeżdżając powiaty, wsie i gminy, wyszczególnione w ogłoszonem przed kilku tygodniami prawie chełmskiem, przez które ma przechodzić linia nowej gubernii, zajechała do Tarnogrodu, dużej osady fabrycznej z obszerną gminą tej samej nazwy. Tarnogród leży nad samą granicą austryacką, w gubernii lubelskiej, pow. lubartowskim. Ku wielkiemu swemu zdumieniu członkowie komisyi musieli stwierdzić, że ani na mapie granicznej, ani też w ogłoszonem prawie Tarnogrodu niema. Biskup Eulogisz natychmiast udał się do Warszawy, następnie do Petersburga, gdzie przekonał się, że w pospiechu Tarnogród został pominięty.

Wytworzyła się tedy sytuacya osobliwa. Owa osada z kilkutysięczną ludnością, z obszerną gminą, wsiami dotyka jedną stroną Austryi, z trzech zaś pozostałych stron otoczona jest przez nowo utworzoną gubernię chełmską. Wobec tego, że osada ta nie została wyodrębniona, należy więc do Królestwa, lecz niema z niem terytoryalnej łączności. Gdy dokoła Tarnogrodu obowiązywać będą prawa, stworzone dla gubernii chełmskiej, on stanowić będzie oazę, stosującą się do praw i instytucyi Królestwa. — Wobec tego biskup Eulogiusz opracowuje już dodatkowy projekt prawa o przyłączeniu Tarnogrodu do gubernii chełmskiej. W Dumie więc rozpocznie się nowa dyskusya na temat wyodrębnienia Chełmszczyzny.

Silnie skonsternowani biskup Eulogiusz i jego przyjaciele polityczni próbowali sprawę tę załatwić po cichu za pośrednictwem generał-gubernatora Skałłona, lecz ten, jako zasadniczy przeciwnik wyodrębnienia Chełmszczyzny, odpowiedział odmownie.

KRONIKA.

Lwów, 5 września.

Kalendarz.

Piątek (6 września):

Zacharyasza. — Drogowita. — Ewtycha m.

Wschód słońca o godzinie 4·48 rano, zachód słońca o godz. 5·58 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 13 stopni C.

— **Stypendyum.** Rada szkolna krajowa nadała na mocy przysługującego jej prawa rozdawnictwa, stypendyum z fundacyi im. Karola Beliny Brzozowskiego w kwocie 400 kor. rocznie, Karolowi Madejowi, uczniowi IV, klasy II. szkoły realnej we Lwowie począwszy od I. półrocza roku szkolnego 1911/12.

— **Wiadomości osobiste.** Dr. Piotr Kucharski, specyalista w chorobach dziecięcych,

powrócił do Lwowa i ordynuje przy pl. Akademickim l. 2.

— **Podczas Kongresu Eucharystycznego** w Wiedniu stać będzie otworem od godz. 8 rano aż do 10 wieczorem Czytelnia w Domu polskim, składająca się z dwóch salonów, świeżo odrestaurowanych dla gości, mających odznaki kongresowe. Będzie to punkt zborny dla Polaków, gdzie znajdą spokój, a na żądanie herbatę, zimne i gorące przekąski. Po Mszy św. od kościoła Zmartwychwstańców iść trzeba dalej ulicą Rennweg aż do nr. 63. Tu kończy się ulica „Boerhavegasse“. Ostatni Dom narożny czteropiętrowy nr. 25 jest własnością Polskiego Tow. Szkoły ludowej. Z placu Szwarzenberga, z Ringu można jechać tramwayem nr. 71.

— **Otwarcie czasowego urzędu pocztowego dla Kongresu Eucharystycznego w Wiedniu.** W czasie od 7 do 17 b. m. funkcyonować będzie dla użytku uczestników Kongresu Eucharystycznego w Wiedniu I. Stefansplatz 5 (Domherrnhof) eraryalny urząd pocztowo-telegraficzny z oznaczeniem: „Wien, Eucharistischer Kongress“. Urząd ten posiadać będzie publiczną mównicę telefoniczną i służyć będzie jako urząd oddawczy tylko dla przesyłek adresowanych: „Kongres Eucharystyczny“. Przyjmować będzie z wyjątkiem pakietów i listów wartościowych wszelkie inne przesyłki i telegramy i pośredniczyć w rozmowach telefonicznych.

Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie donosi:

Z powodu Eucharystycznego Kongresu w Wiedniu wyjedzie 10 b. m. ze Lwowa do Wiednia nadzwyczajny pociąg osobowy z wozami I., II. i III. kl., według następującego rozkładu jazdy: Odjazd ze Lwowa 8·25 wieczorem, z Gródka 9·9, z Sądowej Wiszni 9·32, Mościsk 9·54, Przemyśla 10·37, Żurawicy 10·49, Radymna 11·7, Jarosławia 11·27, Przeworska 11·48, Łańcuta 12·15 w nocy.

Przyjazd do Wiednia 11 września 3·32 po południu.

Z pociągu tego korzystać mogą uczestnicy na podstawie zniżek przyznanych z okazyi Kongresu Eucharystycznego, uwidocznionych na legitymacyach, w które uczestnicy Zjazdu zaopatrzeni być muszą.

— **W Brzuchowicach** wille i dworki opustoszały; zostały wprawdzie jeszcze niedobitki, ale owe tłumne, gwarne i hałaśliwe rzesze letników przeniosły się już do miasta, więc i w przepięknych lasach odetchnąć można szerzej, zażyć prawdziwej ciszy i swobody, byle tylko, na co się dotychczas nie zanosi, dopisała „polska jesień“.

Co właściwie ściąga ludzi do Brzuchowic? Mieszkania drogie, pozbawione najskromniejszej bodaj elegancyi i wygody; kilka latarń naftowych kopcących; ścieżki zaniedbane; cała lewa strona, zabudowująca się coraz gęściej, odcięta torem kolejowym, połączona z właściwą kolonią jednem przejściem, co krok ograniczenia swobody; niższa służba gminna i kolejowa bynajmniej nie przygotowana do stosunków z letnikami itd. itd. na skargi nie byłoby końca. Wszystko jednak wynagradza przyroda: lasy, powietrze!

Z początkiem każdego sezonu słyszymy wprawdzie o zamierzonych innowacyach, ale na obiecankach zwykle się i kończy. Prawda, na tydzień przed końcem tegorocznego sezonu wciągnięto Brzuchowice do sieci telefonicznej — i to dobre na początek. Przebąkują ciągle o połączeniu tramwayowem ze Lwowem, o przerzuceniu pomostu ponad tory dla udogodnienia komunikacyi — ano zobaczymy; byle tylko nie tryumfował znowu ów brzuchowicki pesymista, który na wszystko odpowiada: ja to między bajki włożę....

— **VI. Zjazd techników w Krakowie,** zapowiedziany na 12 do 16 września, zapowiada się bardzo licznie. Zgłosili udział nie tylko technicy z trzech dzielnic Polski, ale także Polacy, żyjący w wielu miastach Europy. Zgłoszono również wielką ilość zajmujących referatów z aktualnych dziedzin, mianowicie budowy i hygieny miast, oraz referaty w sprawie dróg wodnych.

— **Zjazd prawników niemieckich.** Wczoraj rozpoczął w Wiedniu obrady Zjazd prawników niemieckich. Zebranie zagaił P. Minister sprawiedliwości dr. Hochenburger. W zjeździe biorą udział b. Minister sprawiedliwości dr. Klein. P. Prezydent hr. Stürgkh usprawiedliwił swą nieobecność stanem swego zdrowia.

△ **Znaleziono:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: dwie parasolki, torebkę, teczkę z zeszytami, chustkę.

△ **Nagłe zasłabnięcie.** W Rynku zachorowała wczoraj po południu nagle jakaś kobieta, w średnim wieku i padła nieprzytomna na ziemię. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego odwiozło ją do szpitala powszechnego.

△ **Spłoszone konie.** W ulicy Podwale spłoszyły się wczoraj konie, przyczem woźnica Józef Zawarecki, jadący na jednym z tych koni, spadł z niego na bruk ulicy i ciężko się potłukł.

△ **Zamach samobójczy ucznia.** Wczoraj po południu usiłował odebrać sobie życie wystrzałem rewolweru, skierowanym w serce, uczeń II. klasy realnej Józef B., syn woźnego Banku przemysłowego. Kula utkwiła w lewym boku. Ciężko rannego chłopca odwiozło pogotowie Towarzystwa ratunkowego do szpitala powszechnego. Powodem zamachu samobójczego miał być ujemny wynik klasyfikacyi przy egzaminie poprawczym.

△ **W realności** przy ul. Kasztelańskiej l. 12 rzucił się wczoraj z ganku I. piętra na bruk dziedzińca w zamiarze samobójczym robotnik Michał Robotycki i odniósł ciężkie obrażenia. Powód desperackiego kroku nieznany.

△ **Z Izby sądowej.** Przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych toczy się dziś rozprawa karna przeciw Ilkowi Bodnarczukowi i Michałowi Ostrowskiemu o zbrodnię kradzieży 10.270 kor., dokonanej przed kilku miesiącami na szkodę adwokata krajowego dr. Morgenrotha.

Wyrok zapadnie wieczorem.

△ **Usiłowane otrucie.** Dziś przed południem targnęła się na swe życie w realności przy ul. Żółkiewskiej l. 157 służąca Marya Lembertówna. Stacya ratunkowa udzieliła desperatce pierwszej pomocy, a następnie odwiozła ją do szpitala powszechnego. Powodem rozpaczliwego kroku miał być niepomyślny dla niej obrót procesu, który od dwu lat prowadzi ze swoją byłą służbodawczynią.

△ **Kronika policyjna.** Za kradzież kwiatów z ogrodów tutejszych ogrodników aresztowała wczoraj policya Jana Hupnera.

W sklepie towarów bławatnych Ozyasza Szuberta przytrzymano na kradzieży sztuki płótna zarobnika Ignacego Knapińskiego. Oddano go na razie do aresztów policyjnych.

Jeden z agentów policyjnych przytrzymał wczoraj Małankę Basarabę, pochodzącą z Martynowa, którą od dłuższego czasu poszukiwano za liczne kradzieże.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, ks. Bonawentura Leja, kapłan z Zakonu OO. Franciszkanów, w 62 r. życia; Klementyna Wolańska, wdowa po lekarzu, w 69 r. życia;

w Warszawie, Wiktor Karliński, dziennikarz, jeden z wybitnych działaczy abstynenckich.

— **Milionowe bankructwo.** W Krakowie ogłosił bankructwo eskonter i bankier Pinkas Kahane, który trudnił się przeważnie handlem jaj na wielką skalę. Pasywa mają wynosić milion koron.

— **Pierwszy dreadnought austryacki »Viribus unitis«** wrócił wczoraj do Tryestu z pierwszej 30-godzinnej jazdy próbnej.

— **Tragiczny wypadek na polu wzlotów.** Z Budapesztu donoszą do pism wiedeńskich o tragicznym wypadku, jaki się zdarzył wczoraj w obozie wojskowym w Örkenö:

W obozie w Örkeno stał w pogotowiu do odlotu balon wojskowy, którym kierować miał porucznik Nietschdörfer. Ze względu na silny wiatr, który panował, podwojono liczbę żołnierzy, którzy trzymali liny balonu. Nagle wicher zerwał się z taką siłą, że żołnierze nie mogli utrzymać balonu. Kilkunastu z nich padło na ziemię. Inni czując, że tracą grunt pod nogami, wypuścili sznury z rąk. Trzech żołnierzy, nieświadomych sytuacyi, nie zdecydowało się wypuścić z rąk sznurów i zostało porwanych wraz z wznoszącym się balonem, niesionym wichrem. Kurczowo trzymali się sznurów balonu i wraz z nim znikli z oczu pozostałych.

Niebawem porucznik Nietschdörfer doniósł telefonicznie, że zdołał wylądować w Lajos Mice. Nie wiedział jednak nic o tem, że balon porwał z sobą żołnierzy.

Rozpoczęto poszukiwania na przestrzeni, nad którą statek przeleciał i znaleziono zwłoki dwu żołnierzy. Jedne z nich znajdowały się w gałęziach drzewa. Trzecich zwłok dotychczas nie odnaleziono.

— **Dziecko ugotowane w mleku.** Niejaka Katarzyna Tudurean, włościanka w Kimpolungu, pozostawiwszy swego 2 letniego synka śpiącego w chacie na piecu, wyszła sama do ogrodu, celem ukopania ziemniaków na wieczerzę. Podczas nieobecności matki dziecko przebudziło się, a chcąc widocznie zleźć z pieca, wpadło główką na dół do stojącego na kuchni i napełnionego wrzącem mlekiem baniaka.

Gdy nieszczęśliwa matka powróciła do chaty, zastała dziecię swe już nieżywe i wprost rozgotowane w mleku. Przeciwko nieostrożnej matce wdrożono śledztwo sądowe.

Kronika prowincyonalna.

§ W sprawie budowy kolei lokalnej Oświęcim-Kęty-Żywiec. Z Białej donoszą: We wtorek, dnia 2 b. m., odbyło się w sali tutejszego Towarzystwa rolniczego zebranie komitetu dla budowy kolei lokalnej Oświęcim-Kęty-Żywiec. Przewodniczył radca Dworu Umlauf z Żywca, sprawozdanie z czynności składał sekretarz komitetu inżynier Glaser z Żywca. Projekt trasy został już w szczegółach opracowany, a wykaz rentowności zapewnia proponowanej kolei bardzo piękne widoki rozwoju na przyszłość. Uchwalono przedłożyć projekt trasy Ministerstwu kolei żelaznych z prośbą o zarządzenie rewizyi trasy.

Komitet uchwalił dalej domagać się, aby Ministerstwo kolei żelaznych uznało mającą się budować kolej jako koncesyonowaną przez Rząd kolej lokalną, przyczem Rząd miałby się przyczynić w $^2/_3$ częściach do ogólnych kosztów budowy. W sprawie tej uda się osobna deputacya pod przewodnictwem radcy Dworu Umlaufa do Wiednia i po zasięgnięciu szczegółów, zwróci się komitet do Sejmu z prośbą, aby kraj przyczynił się w $^1/_3$ do ogólnych kosztów budowy, ile że ta kolej lokalna mieć będzie wielkie znaczenie gospodarcze dla dużej przestrzeni kraju, przez którą będzie przechodzić.

Wobec energii komitetu i silnego poparcia posłów dr. Łazarskiego i p. Haempla jest uzasadniona nadzieja, że budowa tej kolei zostanie uznaną przez miarodajne czynniki jako sprawa pilna i projekt rychło zostanie zrealizowany.

Wspomniana kolej będzie mieć także znaczenie duże i pod względem strategicznym, dlatego należy się spodziewać, że Ministerstwo wojny również oświadczy się przychylnie, odnośnie do rychłego rozpoczęcia budowy tej nowej kolei.

Kronika zagraniczna.

* Stan oblężenia w Charlestonie. Z powodu gwałtów, dokonywanych przez strajkujących robotników węglowych, zaprowadzono w Charlestonie, w stanie Wirginia, stan oblężenia. U robotników strajkujących skonfiskowano 200.000 nabojów, 7 karabinów maszynowych i wiele innej broni.

* Echa eksplozyi gazów w kopalni. Z Lens telegrafują: Liczba górników, zabitych podczas katastrofy w kopalni „La Clarence“ koło Bruay wynosi 60. Dotychczas wydobyto 21 zwłok. Prace ratunkowe musiano wstrzymać z powodu ciągłych eksplozyj, od których zginął jeden górnik, zajęty akcyą ratunkową.

* Nagły zgon. W Zurychu zmarł onegdaj nagle profesor antropologii w Uniwersytecie budapeszteńskim, dr. August Török.

* Nowy wybryk sufrażystek. Ostatniej nocy przecięto 14 drutów telegraficznych pod Londynem. Kartki przybite na słupach telegraficznych objaśniają, że czynu tego dokonano z powodu postępowania rządu liberalnego przeciw kobietom, domagającym się przyznania im prawa głosowania.

Notatki literacko-artystyczne.

Ku czci ks. Piotra Skargi. Już pierwsze jaskółki wyprzedzają zapowiedziane uroczystości ku uczczeniu pamięci znakomitego kaznodziei. Literatura popularna, kilkuhalerzowa, idzie w lud, przypominając najszerszym kołom imię, złotemi zapisane zgłoskami na kartach dziejów naszej literatury i kultury.

Do dawniej przez nas już zanotowanych przybywają z kolei następujące wydawnictwa:

Ks. Kazimierz Bistyga T. J.: „X. Skarga, miłośnik ludu, Ojczyzny, Kościoła“; książeczka napisana przystępnie, ozdobiona ilustracyami. Cena jej niezwykle nizka: 20 hal.

Roman Borelowski: „Duch Skargi“, obraz dramatyczny w czterech odsłonach, na scenę, na podstawie „Kazań sejmowych“, ilustrowany muzyką i śpiewami. Nakład wydawnictw Tow. Jezus. w Krakowie.

„Kim był Skarga i dlaczego czcimy Jego pamięć?“ Druk ulotny, kart cztery, winien w tysiącach egzemplarzy rozejść się wśród ludu i młodzieży.

Inauguracyjne przedstawienie Teatru polskiego w ogrodzie Potockiego w Poznaniu odbędzie się w piątek, dnia 6 b. m. Po raz pierwszy dany będzie „Bolesław Śmiały“ dramat w 3 aktach St. Wyspiańskiego.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek, 5 września, „Rozwódka“, operetka. — W piątek, 6 września, „Ulubieniec kobiet“, krotochwila. — W sobotę, 7 września po południu, „Irydyon“, poemat dramatyczny. — W sobotę, 7 września, wieczorem, „Manewry jesienne“, operetka. — W niedzielę, 8 września, po południu, „Pięciu z Frankfurtu“, komedya. — W niedzielę, 8 września, wieczorem, „Miłość cygańska“, operetka. — W poniedziałek, 9 września, „Aglavena i Selisetta“, poemat dramatyczny w 5 aktach Maurycego Maeterlincka. Występ Heleny Pawłowskiej, nowozaangażowanej artystki teatru miejskiego. — We wtorek, 10 września, po raz pierwszy, „Ewa“, operetka w 3 aktach Fr. Lehara. Abonament Nr. 1. — We środę, 11 września, po raz drugi, „Ewa“, operetka. — We czwartek, 13 września, po raz trzeci, „Ewa“, operetka.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W piątek, 6 września, „Kobiety, gra i wino“, krotochwila. W sobotę, 7 września, „W gołębniku“, komedya. W niedzielę, 8 września, „Kościuszko pod Racławicami“, obraz historyczny. W poniedziałek, 9 września, „W gołębniku“, komedya.

Przegląd prasy.

Gazeta Narodowa z dnia 1 września w artykule „Czy opozycya“, podaje w streszczeniu artykuł czasopisma *Nowiny* zwrócony przeciw P. Namiestnikowi i stawiający mu zarzut, iż nie daje żadnej inicyatywy do przyspieszenia sprawy reformy wyborczej sejmowej. *Gazeta Narodowa* wyraża przypuszczenie, że właściwym celem tego artykułu jest utorowanie drogi dla projektu reformy sejmowej P. Namiestnika i zarzuca P. Namiestnikowi brak stanowczego zdania w kwestyi zakreślenia granic koniecznych ustępstw dla Rusinów.

Czas z dnia 4 września zajmując się powyższym artykułem *Nowin*, daje wyraz przekonaniu, że przypisywanie autorstwa tego artykułu prezesowi Koła polskiego jest krzywdzącem go posądzeniem. Prezes Koła polskiego ma inną drogę komunikowania P. Namiestnikowi swych zapatrywań. Artykuł powyższy zawiera wprost niewiarygodne twierdzenie, jakoby stronnictwa demokratyczne miały wywrzeć nacisk na Rząd centralny, by skłonił P. Namiestnika do wzięcia sprawy reformy wyborczej w swoje ręce. Koło polskie jest przedewszystkiem powołane do obrony naszej autonomii, a podsuwany przez *Nowiny* krok, byłby tej autonomii stanowczem zaprzeczeniem i zerwaniem z tradycyą. Co do samej rzeczy, to należy stwierdzić, że gdy Rząd nie wniósł od siebie projektu reformy wyborczej, rola P. Namiestnika może być tylko rolą pośrednika, jeżeli o objęcie jej zwrócą się do niego z prośbą obie strony. Zadanie to spełnił P. Namiestnik na poprzedniej sesyi, na życzenie obu stron i przedstawił propozycye kompromisowe, na których podstawie jednak ugoda nie przyszła do skutku. W obecnem stadyum nie zwróciły się jeszcze strony z podobną prośbą do P. Namiestnika, nie jest więc uzasadnionym zarzut autora artykułu *Nowin*. Artykuł ten stara się dalej zrzucić już teraz winę ewentualnego niedojścia do skutku ugody na konserwatystów. Próba ta nie może mieć sukcesu, ponieważ trudności tkwią w żądaniu Rusinów jednej trzeciej mandatów. Tych większość polska przyznać nie może z zasadniczych powodów. Kto więc wysuwa liczbę 44 mandatów wielkiej własności jako przeszkodę, ten pod tym pozorem pragnie tylko ukryć swą zgodę na powiększenie mandatów ruskich, a tylko nie chce tego otwarcie powiedzieć ze względu na opinię polskiego społeczeństwa. Wogóle — zdaniem *Czasu* — artykuł *Nowin* oddał złą przysługę sprawie publicznej, ponieważ takie zarzuty i posądzenia mogą tylko zamącić stosunki i wprowadzić nieufność tam, gdzie warunkiem powodzenia jest oparte na wzajemnem zaufaniu współdziałanie.

Czas z dnia 3 września zajmuje się streszczonymi przez nas w poprzednich numerach wywodami *Diła* w sprawie reformy wyborczej i zaznacza, że wywody te charakteryzują dobitnie metodę używaną przez polityków ruskich. *Diło* występuje przeciwko wszystkim punktom projektów polskich, nie przyjmuje ani jednego, pragnie narzucić swoją koncepcyę większości sejmowej, przez mnożenie punktów spornych odwleka załatwienie sprawy, ponieważ ignoruje faktyczne podstawy, na których reforma ma być zbudowana. *Diło* powinno zaprzestać walki z cyframi, bo one przemawiają w tym stanie rzeczy, z którym musimy się liczyć, przeciw jego projektom.

Kuryer Lwowski z dnia 5 września występuje przeciw Kołu polskiemu, zarzucając mu, iż nie pilnuje spraw krajowych i wszelkie interwencye Koła w sprawach budżetowych, odnoszących się do Galicyi, są już obecnie spóźnione.

Sprawy miejskie.

(Drugie uchwały. — Budowa kolektorów. — Betoniarnia miejska. — Budowa pierwszych łazienek ludowych na placu Bema. — Zakład nieuleczalnych przy ul. Zborowskiej. — Gazownia miejska. — Miejski Zakład napraw wodociągowych. — Kontrola instalacyj domowych. — Najem lokalności w realności miejskiej pl. św. Ducha. — Konsensy na budowę. — Regulacya ulicy Karpińskiego. — Parcelacya. — Droga do szkoły im. Lenartowicza. — Drobne sprawy. — Dzierżawa realności miejskiej i gruntów miejskich. — Przewóz ropy dla rzeźni miejskiej. — Przeniesienie linii akcyzowej na Krasuczynie. — Uwolnienie od opłat taks pomnikowych. — Prośby o

koncesye w innych sprawach. — Fundusz ubogich. — Przyznanie dodatków starszeństwa i remuneracyj nauczycielom i nauczycielkom szkół miejskich. — Stypendya z fundacyi Ducheńskiego. — Datek na budowę kościoła w Dołhej wojniłowskiej).

Prezydyum m. Lwowa, spełniając funkcye przysługujące Radzie miejskiej, powzięło w dniu 3 września b. r. następujące uchwały:

Powzięło drugie uchwały: w sprawie ustanowienia wysokości opłat konsumcyjnych od wina i moszczu; w sprawie przełożenia kanału w tej części placu Strzeleckiego, gdzie stanąć ma dom Izby rękodzielniczej; w sprawie zmiany i podwyżki taks cmentarnych wedle rejonów na cmentarzu Łyczakowskim i Janowskim; w sprawie urządzenia składu kamieni i szutru na Persenkówce; w sprawie zwrotu odstąpienia skrawka gruntu Teofilowi Banasiowi na regulacyę ulicy bocznej Pijarów.

W sprawie budowy kolektorów (kanałów głównych) uchwalono w zasadzie budowę kanałów systemu VIII. i X. za ryczałt 401.291 kor. 49 hal., z tym dodatkiem, że rozpoczęcie budowy zależy od płatności przewidzianych na ten cel ustawowo funduszów.

W związku z tem uchwalono kredyt 16.000 kor. na urządzenie betoniarni miejskiej. Kwota 16.000 kor. na ten cel wstawiona będzie w budżet na r. 1913.

Przyznano dodatkowy kredyt 5.635 kor. 72 hal. na dokończenie budowy pierwszych łazienek ludowych na pl. Bema.

Uchwalono wypłacić kwotę 8.590 kor. 70 hal. wydaną przez S. Maryę Buszko na roboty adaptacyjne w Zakładzie dla nieuleczalnych przy ul. Zborowskiej.

Zatwierdzono przedłożone przez dyrekcyę gazowni miejskiej zamknięcie rachunków za r. 1911.

Przyjęto do wiadomości wykaz dochodów i rozchodów miejskiego zakładu napraw wodociągowych za I. kwarta. 1912.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie z kontroli instalacyj domowych, przeprowadzonych przez miejski Zakład wodociągowy w kwietniu, maju i czerwcu roku 1912.

Przyjęto do wiadomości sprawozdanie I. Departamentu w sprawie najmu lokalności w realności miejskiej pl. św. Ducha.

Udzielono p. M. Rehatynowi konsensu na budowę 4-piętrowego domu przy ul. Trzeciego Maja 12 i ul. Kościuszki 10 i wymierzono mu opłatę za 5 projektowanych wykuszów w kw. 2000 kor.

Udzielono p. Stadtmüllerowi i Czudżakowi konsensu na budowę domu 4-piętrowego od ul. Batorego a 3-piętrowego od ul. Krzywej.

Uchwalono nabyć od spadkobierów Juliana Timoftjewicza na regulacyę ul. Karpińskiego skrawek gruntu 71 sążni po 100 koron za sążeń.

Zatwierdzono plan działu realności 368 2/4, przedłożony przez dr. Frenkla, wedle którego ma powstać od ul. Szpitalnej nowa ulica.

Wykonanie robót ziemnych dla drogi do szkoły im. Lenartowicza powierzono spółce Popielecki i Kinel po 2 koron 10 h. za metr sześcienny.

Uwzględniono rekurs Kasyna miejskiego przeciw odmowie zezwolenia na urządzenie wejścia od ul. Bourlarda.

Upoważniono syndyka miejskiego do wniesienia skargi negatoryjnej przeciw Stefanii Janickiej, celem niedopuszczenia do powstania służebności furtki i przechodu z jej realności 371 III. na stok Wysokiego Zamku.

Uchwalono oświadczyć A. Rossowi i J. Korajkiemu, że gmina nie zwalnia A. Rossa od przyjętego przez niego obowiązku splantowania wzgórza za szkołą im. Zimorowicza.

Uchwalono wydzierżawić Antoniemu Stankiewiczowi realność miejską przy ulicy Bema 11 na stajnie na r. 1913 za dotychczasowym czynszem 8000 koron.

Uchwalono wydzierżawić Bronisławie Seferowiczowej grunta, należące do dóbr Sichów i Pasieki zubrzyckie w obszarze 160 i pół morgów na czas od 23 marca 1913 do 23 czerwca 1919 za czynszem po 24 koron od morga rocznie.

Uchwalono wydzierżawić Józefowi Danielewiczowi grunt na placu Powystawowym pod Kinoteatr Goplana na lat 5 za czynszem za lata 1911, 1912 i 1913 po 500 koron, za lata 1914 i 1915 po 1000 koron.

Uchwalono wydać Zygmuntowi Rodakowskiemu kaucyę 1500 kor. złożoną na zabezpieczenie umowy o dostawę ropy, a zawrzeć z nim umowę o przewóz ropy z Drohobycza do rzeźni miejskiej do końca r. 1912.

Zezwolono na wydanie przedsiębiorstwu budowy kolei W. Breiter kaucyi 2000 kor., złożonej na zabezpieczenie opłat za używanie toru dowozowego do rzeźni miejskiej.

Przeniesiono linię akcyzową na Krasuczynie po za grunta, parcelowane przez dr. Goldberga i dr. Schönfelda.

Uwolniono od opłat taks pomnikowych na cmentarzu Łyczakowskim: Feliksa Kowalskiego i Emila Theuera, a od połowy taksy Józefę Głodzińską, odmówiono zaś prośbom o uwolnienie od takich taks Stanisława Wanatowicza, Olgi Kełomyjec i Józefa Windisza. Przedłużono Idzie Brazon termin do wymurowania grobowca na cmentarzu Łyczakowskim do 1 czerwca 1914.

Odmówiono prośbom Izydora Zerygiewicza i Bernarda Sigalda o koncesyę na apteki, oraz odmówiono prośbie Józefa Tuleji o koncesyę na wędrowną księgarnię.

Odmówiono: prośbie Dyrekcyi skarbu o przyznanie ulg w opłatach za używanie tramwayu elektrycznego dla 10 egzekutorów podatkowych i 12 kursorów; prośbie Instytutu medycyny sądowej o podwyższenie ryczałtu rocznego za wykonywanie sądowo-policyjnych obdukcyj z 400 na 600 kor.; prośbie dyrekcyi gimnazyum VI. o urządzenie przystanku tramwayu elektrycznego przed tem gimnazyum; prośbie dr. Kazimierza Czarnika o uwolnienie go od opłaty za połączenie nowego domu z wodociągiem miejskim; prośbie Towarzystwa żydowskiego Gall Eid o uwolnienie od taksy za połączenie z miejskim kablem elektrycznym; prośbie handlarzy przy ul. Smoczej l. 2 o zezwolenie na postawienie prowizorycznego baraku na placu Krakowskim.

Z powodu wyczerpania miejskiego funduszu przemysłowego odmówiono prośbom o pożyczki z tego funduszu Anny Krause, właścicielki pracowni kartonowej; Maryi Teren czakowy, właścicielki pracowni sztucznych liści; Mojżesza Schora, złotnika; Jana Gładysza, krawca; Jana Sozańskiego, krawca i fabryki chemicznego papieru „Kalka“.

Wymierzono parkowi zabaw ryczałtową opłatę na rzecz funduszu ubogich od biletów wstępu za sezon letni 1912 w kwocie 2500 kor.

Nadano dodatki starszeństwa po 300 kor. rocznie nauczycielkom: Olimpii Wachtlowej, Antoninie Dębickiej, Natalii Weiserównej, Antoninie Jarosiewiczównej i nauczycielom: Hieronimowi Hofmanowi, Jakóbowi Ganglowi, Franciszkowi Haraszkiewiczowi, Wojciechowi Smerekowi, Marcinowi Frydlowi i Ludwikowi Fornelskiemu, wszystkim z ważnością od 1 stycznia 1912, oraz przyznano 28 nauczycielkom i nauczycielom remuneracye za udzielanie nauki śpiewu w szkołach miejskich.

Nadano stypendya z fundacyi Ducheńskiego po 300 kor. rocznie Kasprowi Trojanowskiemu, uczniowi szewskiemu i Józefowi Rossowi, uczniowi ślusarskiemu z ważnością od 1 lutego 1912.

Przyznano datek 100 koron na budowę kościoła w Dołhej wojniłowskiej.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wykaz browarów tudzież ilości hektolitrów brzeczki piwnej zgłoszonych do wyrobu w miesiącu lipcu 1912:

Liczba porz.	Nazwa dyrekcyi okręgu skarbowego	Ogólna ilość wynosiła: browarów	zgłoszonych do wyrobu hektolitrów brzeczki piwnej
1	Brody	9	10.657
2	Brzeżany	4	11.191
3	Czortków	1	81
4	Jarosław	10	5.333
5	Kołomyja	2	5.086
6	Kraków	4	5.560
7	Lwów	5	8.056
8	Nowy Sącz	6	5.446
9	Przemyśl	2	5.142
10	Rzeszów	8	6.372
11	Sambor	5	2.893
12	Sanok	4	5.156
13	Stanisławów	7	5.186
14	Tarnopol	8	5.606
15	Tarnów	2	46.558
16	Wadowice	5	17.552
17	Żółkiew	2	135
	Razem	84	134.009
	W zamkniętych miastach:		
	Kraków	1	3.360
	Lwów	1	16.875
	Ogółem	86	156.244

OSTATNIA POCZTA.

— Sejm karyncki — wedle informacyj z Celowca — zwołany być ma 23 września na 8-dniową sesyę.

= Praska *Union* ogłasza ważne rozporządzenie P. Ministra sprawiedliwości w kwestyi języka w sądach czeskich. P. Minister wskazuje, że sędziowie, którzy odrzucili podania, wniesione w języku nieużywanym w danym powiecie, w niektórych wypadkach przyjęli je z powrotem. P. Minister powołuje się na §§ 25 i 26 ordynacyi sądowej, według których rozdzielanie spraw między sędziów należy do naczelnika sądu; naczelnik może odpowiednio przydzielać sprawy i osiągać równomierne pod względem językowym urzędowanie.

= *Az Ujsag* ogłasza wywiad z hr. Tiszą, który oświadczył, iż w Sejmie postępował zupełnie legalnie i trzymał się ściśle przepisów regulaminu. Co do żądania opozycyi, to ta osoba, która była powodem zajść, tak bardzo zwalczanych przez opozycyę, może każdej chwili usunąć się i ustąpić miejsca innemu. Natomiast zgoła nieuzasadnione jest żądanie co do ustąpienia prezesa gabinetu dr. Lukacsa. Cała działalność hr. Tiszy skierowana była w tym kierunku, aby zdobyć dla większości należne jej prawa, ustąpienie zaś dr. Lukacsa byłoby właśnie pogwałceniem praw większości. Hr. Tisza przypuszcza, że większość nigdy nie zgodzi się na taką propozycyę.

Oświadczenie hr. Tiszy wywołuje wielką sensacyę w kołach politycznych, bo widzą w niem pierwszą oznakę wskazującą, iż partya rządowa dąży do pokojowego załatwienia trudności. Mimo to krążą z drugiej strony pogłoski, że rząd nie jest skłonny do żadnych koncesyj, a taktykę swą zastosuje do postępowania opozycyi.

= Rossyjski minister handlu — jak donoszą z Petersburga — zażąda w budżecie na r. 1913, 18 milionów rubli na utworzenie i wzmocnienie portów.

= Pod komendą króla Ferdynanda odbędą się manewry dwu dywizyj bułgarskich, o sile razem 40.000 żołnierzy.

= *Köln. Ztg.* donosi z Paryża: Jak słychać, rząd francuski zaprowadził cło w Marokku między strefą francuską a hiszpańską. Niemcy wniosły przeciw temu protest.

= O stanie rzeczy w Turcyi nadchodzą następujące nowe wiadomości: W obecności 55 b. posłów, 4 senatorów i 24 delegatów, odbył się wczoraj w Konstantynopolu kongres młodoturecki. Obradowano nad sprawą udziału w wyborach do parlamentu. Dyskusya była bardzo gwałtowna, poczem przez podniesienie rąk uchwalono nie brać udziału w wyborach. Obrady przerwano. Po przerwie zarządzono głosowanie ponowne, imienne i 16 głosami przeciw 13 przyjęto następującą rezolucyę: „Komitet jedności i postępu, który uważa rozwiązanie Izby za sprzeczne z ustawami konstytucyjnemi, weźmie udział w przyszłych wyborach, aby przy pomocy środków ustawowych naprawić dokonany stan rzeczy i przywrócić narodowi jego prawa“.

Następne posiedzenie odbędzie się w sobotę.

Z Mitrowicy donoszą, że władze rządowe istnieją tam tylko nominalnie. Utworzono tam komitet dobra publicznego, który przywłaszczył sobie wszelką władzę.

Wojenny okręt włoski przyaresztował w porcie Melevi łódź kreteńską.

= Z Nowego Jorku donoszą: Z powodu silnego udziału w głosowaniu demokratów i partyi Roosevelta, kandydat republikański na gubernatora Vermont nie uzyskał większości. Wybór w stanie Vermont jest uważany za barometr polityczny w kraju i dlatego wywarł wielkie wrażenie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 5 września. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan zamianował krajowego inspektora sanitarnego i radcę Cesarskiego, dr. Zdzisława Lachowicza, radcą Namiestnictwa i referentem sanitarnym w Namiestnictwie we Lwowie.

Budapeszt, 5 września. *Węg. B. K.* wobec pogłosek o terminie sesyi Delegacyj upoważnione jest do oświadczenia, że termin pierwszego posiedzenia Delegacyj jeszcze nie ustalony, a będzie oznaczony na wspólnej Radzie Ministrów, która zebrać się ma w połowie września.

Genua, 5 września. Wczoraj wieczorem w tramwayu podczas jazdy posprzeczali się trzej podróżni z kontrolorem, który po opuszczeniu wozu nie odstępował ich, lecz szedł za nimi dopominając się zapłaty za bilety. Wówczas jeden z nich dobył rewolweru i zastrzelił kontrolora. Podczas szalonego pościgu, który się po tem odbywał, padło przynajmniej czterdzieści strzałów rewolwerowych. Jeden z bandytów i dwaj policyanci padli trupem na miejscu. Dwóch karabinierów i trzech policyantów zostało zranionych. Dwaj inni bandyci zbiegli, lecz w nocy aresztowano ich. Jeden z nich, jak powiada, nazwiskiem Ferrerio, ranny w nogę, usiłował w chwili aresztowania strzelać, lecz rozbrojono go. Ma on być robotnikiem w gipsiarni. Policya musiała uwięzionych ochraniać przed tłumem, który chciał bandytów zlynchować.

Berno szwajc., 5 września. Cesarz Wilhelm darował Radzie związkowej wspaniały zegar z porcelany, wysokości półtrzecia metra.

Zurych, 5 września. Wczoraj wieczorem odbył się na jeziorze festyn. Cesarz Wilhelm o godz. 7 minut 30 wypłynął na jezioro na pokładzie okrętu „Zurych“, wrócił do miasta o pół do 9. Widzów zebrało się do stu tysięcy.

Dziś o godz. 4 min. 30 rano wyjechał cesarz osobnym pociągiem do Wil na pole ćwiczeń. Pogoda w dalszym ciągu nie dopisuje. Całą noc padał deszcz.

Paryż, 5 września. *Echo de Paris* wywodzi, iż w urzędzie spraw zagranicznych utrzymują wprawdzie w tajemnicy sprawę propozycyj hr. Berchtolda, uważają je jednak za bardzo roztropne i nie tają, iż przyjęte zostały bardzo życzliwie.

Temps zapewnia, że mocarstwa trójporozumienia nie mają zamiaru robić trudności trójprzymierzu co do propozycyi hr. Berchtolda i bolałyby nad tem, gdyby z jakiejkolwiek przyczyny akcya ta nie dała się przeprowadzić.

Paryż, 5 września. Do *Ag. Havasa* donoszą z Rabat: Generalny rezydent Liautey wydał rozkaz wymarszu do Marrakesz.

Paryż, 5 września. Wobec reprezentantów prasy, zebranych w redakcyi dziennika *Le guerre sociale*, pewien młody człowiek, nazwiskiem Verneuill, złożył obszerne zeznania i oświadczył, że z namowy policyi paryskiej wstąpił do partyi socyalistycznej i przyłączył się do kamelotów króla, aby wśród nich agitować przeciw republice. Na żądanie policyi dostarczał kamelotom broni i nabojów. Przewodniczący partyi kamelotów Puyot potwierdził, że Verneuill dostarczył 12 rewolwerów.

Bethune, 5. września. Naczelny inżynier Leon wczoraj wieczorem ponownie zjechał do szybu, tysiąc metrów głębokiego, w poszukiwaniu zasypanych górników, wrócił jednak z niczem.

Casablanca, 5 września. Kilka oddziałów wojska wyruszyło celem obsadzenia Magadoru i Safi.

Konstantynopol, 5 września. Angielski sąd konsularny uwolnił podporucznika Montagu, który był korespondentem angielskim w Trypolitanii, a którego oskarżono o morderstwo. Sąd orzekł, że to nie było morderstwo, lecz nieszczęśliwy wypadek.

Tokio, 5 września. Cesarz i cesarzowa przyjęli wczoraj członków ciała dyplomatycznego. Ambasador Anglii odczytał przemowę, w której wypowiedział współczucie ciała dyplomatycznego dla rodziny cesarskiej.

Tsingtau, 5 września. Przybył tu książę pruski Henryk, który udaje się do Tokio na pogrzeb cesarza japońskiego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 5 września 1912. Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 646·—, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 845·75, Akcye Anglobanku 336 —, Akcye Unionbanku 614 —, Akcye Länderbanku 532 —. Akcye Bankvereinu 538 75. Akcye Bodencredit 1288·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 678·—, Akcye kolei państwowych 713 50, Akcye kolei Południowej 109 25, Akcye kolei Elbetal —·—, Akcye kolei Północnej 4890 —. Akcye kolei czerniowieckiej 530·— Akcye Alpiny 1074 —, Akcye Rima Muranyi 789·75, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3445 —, Akcye Fabryki broni 1133 —, Akcye Tureckie tytoniowe 343·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 838 —, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 87·30, Austryacka Renta koronowa 87·30. Węgierska Renta koronowa 87·20, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 86·20, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 91·80, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·25, 5-prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Listy Banku krajowego 88·50, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 97·25, 4-procentowe Galicyjskie obligacye propinacyjne 96·50. 4-prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 86 30, 4-prc. pożyczka m. Lwowa 91·25, Losy tureckie 245 75, Marki 117·91, Rubel 254 75, 5-prc. Rossyjska pożyczka z r. 1906 105 50, Akcye praskiego Banku kredytowego (płacono) —·—. Skoda 774·50. Pożyczka miasta Krakowa 1902 84·80. Galicyjski Bank ziemski 99·25.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa

dnia 5 września 1912.

Hotel George'a Pp: J. hr. Miączyński z Palików, J. hr. Tyszkiewicz z Brodów, H. Dolański z Radłowa, J. Gnoiński z Cieszanowa.

Hotel Imperial. Pp.: T. hr. Sta zyński z Derewni, A. Turnau z Zaleszczyk.

Hotel Victoria P. A. Wolniewicz z Oleszy.

CENNIK
IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 5 września 1912.

Waluta koronowa	płacą	żądają
I. Akcye za sztukę. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	676·—	684·—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	412·—	418·—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	535·—	540·—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	464·—	472·—
II. Listy zastawne za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylosował z 10 pr. prem.	—·—	—·—
Banku hip. gal. 4½ pr. w. a. los w 50 l.	97·—	97·70
Banku hip. gal. 4 prc. w. a. los w 60 l.	89·50	90·20
Banku kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	97·20	97·90
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	88·80	89·50
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·—	98·70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½ pr. 60 l.	98·—	98·70
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	97·50	98·20
¹) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisya)	95·—	—·—
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 prc. los w 41½ l.	94·—	—·—
¹) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	86·30	87·—
III. Obligi za 100 koron. (bez kuponu bieżącego)		
Galic. fund. propin. 4 pr.	96·30	97·—
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—·—	—·—
Komun. Banku kraj. 4½ pr. (3 em.)	95·50	96·20
Komun. Banku kraj. 4 pr. (3 em.)	86·10	86·80
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	86·—	86·70
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	87·—	87·70
„ „ 4 pr. z r. 1908	85·50	86·20
²) „ miasta Lwowa 4 pr.	—·—	—·—
„ „ „ 4 pr.	88·—	88·70
„ „ Krakowa	84·70	85·40
IV. Monety.		
Dukat cesarski	11·36	11·46
20 frankówka	19·18	19·32
100 rubli rossyjskich srebrnych	252·—	254·—
100 „ „ papierowych	254·30	255·50
100 marek niemieckich	117·60	117·90

¹) Kupony opłacają 1½% podatek rentowy.
²) Kupony opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 3 września 1912.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	87·25	87·45
styczeń-lipiec	87·25	87·45
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	90·20	90·40
kwiecień-październik	90·25	90·45
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1570·—	1630·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 prc.	442·—	454·—
„ „ 1864 po 100 zł.	614·—	626·—
„ „ 1864 po 50 zł.	318·—	324·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	112·55	112·75
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	87·25	87·45
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	87·50	88·50
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	107·65	108·75
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	106·50	107·50
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye)	87·90	88·90
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	88·—	89·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostempl. akcye)	431·50	435·50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	—·—
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	88·20	89·20
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	88·10	89·10
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	86·55	87·55
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	96·65	97·65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (ar.)	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	94·40	95·40
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	93·85	94·85
Kol. galic. Karola Ludwika 4 prc.	89·—	90·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	87·—	88·—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	108·50	109·50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	107·85	108·05
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	87·—	87·20
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	423·75	435·75
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	210·50	216·50
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	295·—	307·—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Węgier za 100 zł. 4 prc.	86·85	87·85
Kroacyi i Slawonii	86·50	87·50
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·25	101·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 prc.	90·—	91·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 prc.	86·30	87·30
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 prc.	96·50	97·50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 prc.	117·—	127·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	242·50	245·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne za 100 zł. nom.		
Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	280·—	292·—
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	255·—	267·—
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4½ prc. 60 l.	98·75	99·75
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	98·50	99·50
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	86·10	87·10
„ „ „ „ 4 pr. los 41 l.	94·50	95·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze	96·20	97·20
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·—	99·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los. 50 l. 4½ pr.	97·25	98·25
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	89·75	90·75
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	97·25	98·25
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	95·—	96·—
Banku kr. obl. kol. żel. 57½ l. 4 pr.	85·50	86·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	93·90	94·90
„ „ 50 lat w. k. 4 pr.	94·—	95·—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 złr.	80·90	81·90
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 złr. 4 prc.	86·60	87·60
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 złr. 5 prc.	100·50	101·50
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 prc. z r. 1882	113·15	114·15
Tow. żeglugi parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 prc.	112·25	113·25

Koronowa waluta.	płacą	żądają
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	—·—	—·—
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 złr.	482·—	494·—
Clary 40 złr. m. k.	190·—	210·—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	69·50	75·50
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	54·75	60·75
„ „ węg. Tow. 5 złr.	34·50	40·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	82·—	88·—
J. Akcye Banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	333·—	334·—
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	409·—	411·—
Peszt. Banku handlu i przem.	3975·—	3985·—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	644·75	645·75
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	849·50	850·50
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	773·—	775·50
Gal. banku hip. 200 złr.	678·—	680·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	530·75	531·75
„ Austro-węg. 1400 kor.	2135·—	2145·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	613·65	614·65
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	275·—	276·—
Zivnostenska banka 100 złr.	279·50	280·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	448·—	449·—
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	423·—	427·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1370·—	1378·—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4900·—	4940·—
„ Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	530·—	534·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	305·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	1058·75	1059·75
Prag. Tow. żelazn. przem. 200 złr.	3392·—	3402·50
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 złr.	815·—	818·—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	263·—	267·—
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	827·—	837·—
Schodnicy 500 kor.	482·—	487·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	343·—	344·50
M. Weksle.		
Niemieckie Banki	117·80	118·—
Włoskie Banki	94·37½	94·57½
Londyn za 10 funt. szt. 4 prc.	24·10½	24·14½
Paryż za 100 franków	95·32½	95·47½
Petersburg za 100 rubli 4½ prc.	254·25	255·25
Szwajcarskie Banki	95·22½	95·40
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·08	19·10
20-markówka	23·55	23·60
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·77½	117·97½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·50	94·75
Ruble	254·—	255·—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. IX./b. 906 (10830 3–3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych na gościńcach państwowych w lwowskim okręgu budowniczym w latach 1912, 1913 i 1914, odbędzie się dnia 10 września 1912 w c. k. Starostwie we Lwowie licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mających w roku 1912 wynoszą 13 442 kor. 77 hal.

Rodzaj i rozmiar robót mających się wykonać w latach 1913 i 1914 będzie przedsiębiorstwu podany w każdem z tych lat z osobna. Termin wykonania robót, przeznaczonych na rok 1912 oznacza się 6 miesięcy od chwili protokolarnego oddania budowli.

Warunki przedsiębiorstwa ogólne lit. A. szczegółowe lit. B., wykaz cen jednostkowych lit. C., i kosztorys sumaryczny lit. D. przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe, wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 koronę i we wadyum wynoszące 5 prc. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nietylko cyframi, ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i oferowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcyj drogowych, wtedy podać w niej należy opust, lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcyi drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcyi drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Orzeczenie, czy wynik licytacyi jest pomyślny i która z ofert jest dla c. k. Funduszu drogowego korzystną, przysługuje c. k. Namiestnictwu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14 sierpnia 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

L. 14.890 ex 1912 (10844 3–3)

Obwieszczenie rozprawy ofertowej,

Dnia 20 września 1912 o godzinie 12 w południe przeprowadzoną zostanie w c. k. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie publiczna rozprawa ofertowa za pomocą ofert pisemnych celem oddania w przedsiębiorstwo robót około budowy wąskotorowej kolei lasowej w dolinie potoka Prutca w gminie katastralnej Mikuliczyn (okręg gospodarczy Mikuliczyn) a mianowicie na przestrzeni od km. 7.700–16 960, tudzież dostarczenia materyałów do budowy nawierzchni dla tej przestrzeni kolei lasowej wedle odnośnego zatwierdzonego przez c. k. Ministerstwo rolnictwa projektu i kosztorysu.

I. Roboty około budowy obejmują:

1. wykonanie podłoża t. j.:

a) roboty ziemne,

b) murarskie,

c) ciesielskie,

2. wyłożenie nawierzchni razem z przygotowaniem żwiru, czyli szutru,

3. wykonanie robót drobnych,

4. wykonanie budowy strażniczówki dla dozorcy toru.

II. Dostarczenie materyałów dla nawierzchni obejmuje:

a) dostarczenie progow dębowych,

b) szyn stalowych o profilu 12.0 kg. 80 mm. wysokich, drobnych materyałów żelaznych t. j. łupków kątowych, płyt podkładowych, gwoździ, śrub i zwrotnic zmontowanych z krzyżownicą z lanej stali.

Poszczególne koszta budowy obliczone są:

ad I 1. a) roboty ziemne na 77 880 76 koron,

b) roboty murarskie na 28.140·37 kor.

c) roboty ciesielskie bez materyału drzewnego na mosty i przepusty na 9.240·31 koron,

ad 2. wyłożenie nawierzchni z przygotowaniem szutru na 18.094 kor.,

ad 3 wykonanie drobnych robót 608 koron,

ad 4 wykonanie strażniczówki dla dozorcy toru bez materyałów drzewnych w okrągłym stanie 2.400 kor.

Razem 136 363·44 kor.

ad II. a) progów dębowych na 18.057 koron,

b) żelaziwa na 65.607 kor.

Razem 83 664 koron.

W powyższych kwotach za materyały mieszczą się także kos ta dostawy do Mikuliczyna na skład przy tartaku.

Główne warunki są następujące:

Licytacya odbędzie się wyłącznie za pomocą ofert pisemnych.

Należycie ostemplowane oferty zapieczętowane i zaopatrzone napisem: „Oferty na wykonanie budowy kolei lasowej w Mikuliczynie“ winne opiewać osobno na roboty budowlane a osobno na dostawę materyałów wedle wyszczególnienia ad I. 1–4 i II. a) i b).

Wnosić należy oferty najpóźniej do godziny 10 z rana w dniu licytacyi w protokole podawczym c. k. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie, a mają one zawierać następujące szczegóły:

a) Imię i nazwisko, charakter, miejsce stałego zamieszkania, ostatnią pocztę, względnie nazwę ulicy i numer domu oferenta, jakoteż pełny tytuł firmy lub spółki.

b) Ceny jednostkowe słowami i cyfra-

mi, za jakie oferent objęte roboty względnie dostawy wykonać się zobowiązuje, przyczem się zauważa, że dostawę materyałów należy oferować loco skład przy tartaku w Mikuliczynie.

c) Oświadczenie oferenta, że znane mu są dokładnie postanowienia odnośnego protokołu licytacyi, jakoteż ogólne przepisy budowlane obowiązujące przedsiębiorców budowlanych w państwowej administracyi leśnej, tudzież szczegółowe przepisy budowlane integralną część protokołu licytacyi stanowiące (cztery zeszyty) i że tymże bezwarunkowo się poddaje, dalej, ze wglądnął w plany i kosztorysy, jak również przeszedł trasę budować się mającej kolei.

d) Oświadczenie wyraźne, że zrzeka się terminów przewidzianych w § 862 ust. cyw. i że jest tak długo związany swą ofertą wobec c. k. Skarbu Państwa, dopóki nie otrzyma ze strony c. k. Dyrekcyi lasów rezolucyi na swą ofertę.

e) Wreszcie winien oferent dołączyć wadyum, a mianowicie do oferty na roboty budowlane w kwocie 6.750 kor. do oferty na dostawę progów w kwocie 1.100 kor., a do oferty na dostawę żelaznych materyałów w kwocie 4.300 kor. w gotówce, lub w papierach wartościowych pupilarne bezpieczeństwo przedstawiających, obliczonych wedle wiedeńskiego kursu w dniu złożenia, jednak nie wyżej nominalnej wartości.

Złożone do przyjętej oferty wadyum pozostaje nadal na poczet kaucyi.

C. k. Dyrekcya zastrzega sobie prawo odrzucenia wyniku licytacyi w całości lub częściowo, bez podania powodu, jak również prawo dowolnego wyboru między oferentami tak co do ofert odnoszących się do robót budowlanych, jakoteż ofert opiewających na dostawę materyałów bez względu na oferowaną cenę.

Bliższe warunki budowy przejrzeć można w godzinach urzędowych w c. k. galic. Dyrekcyi lasów i dóbr państwowych we Lwowie (Oddział budowl. Dep. IV./1, zaś plany budowy, przedmiary i analizę cen w Kierownictwie budowy na miejscu w Mikuliczynie.

C. k. galicyjska Dyrekcya lasów i dóbr państwowych we Lwowie.

Lwów, dnia 28 sierpnia 1912.

Müller.

L. 90.982/XII. b (10843 2—2)

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów we Lwowie rozpisuje licytacyę ofertową na druk i dostawę spisu abonentów galicyjskich sieci telefonicznych, dwa razy do roku mianowicie w styczniu i w lipcu najmniej w ilości po 13.500 egzemplarzy, tudzież dwóch dodatków do spisu corocznie w kwietniu i październiku w tej samej ilości, na przeciąg 5 lat począwszy od 1 stycznia 1913.

Ubiegający się o tę dostawę, winni wnieść na później do 20 września b. r. do protokołu podawczego c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów należycie ostemplowane oferty, do których dołączyć należy kwit na złożone w tut. Kasie pocztowej wadyum w wysokości 500 kor. w gotówce lub w papierach wartościowych.

Po przyznaniu dostawy przez c. k. Ministerstwo handlu zobowiązany będzie dostawca do złożenia kaucyi w wysokości 1000 kor. w gotówce lub w papierach wartościowych.

Oferenci będą związani deklaracyą ofertową aż do rozstrzygnięcia przez c. k. Ministerstwo handlu.

Bliższych informacyi o warunkach dostawy zasięgnąć można w Departamencie XII. b c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów przy ul. Akademickiej l. 28 w godzinach urzędowych.

C. k. galic. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1912.

L. Nam. IX. b. 811/8 ex 1912 (10892 2—3)

Obwieszczenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo budowli konserwacyjnych na gościńcu państwowym w Samborskim w okręgu budowniczym w latach 1912, 1913 i 1914 dbędzie się dnia 17 września 1912 w c. k. Starostwie w Samborze powtórna licytacya ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się mających w roku 1912 wynoszą:

w sekcyi drogowej Drohobycz 18.307 kor. 03 hal.,

w sekcyi drogowej Rudki 22.280 kor. 32 hal.,

w sekcyi drogowej Sambor 5528 kor. 57 hal.,

w sekcyi drogowej Łopuszanka 13.241 kor. 09 hal.

Razem 59.357 kor. 01 hal.

Warunki przedsiębiorstwa ogólne i szczegółowe, wykaz cen jednostkowych, kosztorys sumaryczny wykonać się mających robót i plany przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyż oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 1 koronę i we wadyum wynoszące 5 prc. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko słowami ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwem miejscu podać sekcyę drogową i cyfrowany opust czy nadwyżkę cen jednostkowych bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mogą na każdą sekcyę drogową osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka sekcyi drogowych, wtedy podać w niej należy opust lub nadwyżkę cen fiskalnych dla każdej sekcyi drogowej osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych sekcyi drogowych.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytacyę zwrócone, zaś po terminie licytacyi nie będą oferty przyjmowane.

Orzeczenie, czy wynik licytacyi jest pomyślny, i która z ofert jest dla c. k. Funduszu drogowego korzystną, przysługuje c. k. Namiestnictwu.

Lwów, dnia 26 sierpnia 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Szeligowski w. r.

L. cz. E 299/12 (5) (10907)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 października 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 odbędzie się licytacya realności lwh. 338 ks. gr. gminy Kosztowa zobowiązanego Pawła Kucela własnej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3649 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi dwie trzecie wartości szacunkowej t. j. kwotę 2433 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dubiecko, dnia 4 lipca 1912.

L. cz. E. 527/12 (4) (10906)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 października 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11, odbędzie się licytacya 1/4 części realności lwh. 65 ks. gr. gminy Isksń obj. Porfirego Hnatyka własnej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 107 kor. 20 hal.

Wadyum wynosić będzie 11 koron.

Najniższa cena wynosi 72 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Dubiecko, dnia 26 lipca 1912.

L. cz. E. 563/12 (5) (10919)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Andrzeja Chmielowca, odbędzie się dnia 7 października 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie biuro Nr. 19 licytacya 1/4 lwh. 302, 1/4 lwh. 307 i 1/4 realności lwh. 671 gm. Bojanów.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 685 kor.

Najniższa cena wynosi 458 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nisko, dnia 31 sierpnia 1912.

L. cz. E. 3922/11 (9) (10908)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Leiby Kalmusa, zastąpionego przez adw. dr. Werbera, odbędzie się dnia 8 października 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30 licytacya 1/3 części realności objętej lwh. 964 gm. kat. Czerniatyn.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 203 kor. 33 hal., przynależności zaś na 4 kor. 23 h.

Najniższa cena wynosi 139 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 13 maja 1912.

L. cz. E. 1247/12 (4) (10913)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc" w Kopyczyńcach, zastąpionego przez dr. Arnolda Moslera w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 17 września 1912 o godzinie 12 w południe w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya realności obj. lwh. 1 gm. Kotówka składającej się z pbd. lk. 36 i pgr. lk. 118 (zagroda włościańska) o łącznym obszarze 25 ar. 89 m kw.

Nieruchomość jest oceniona na 2043 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 1.362 koron 32 hal.: poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zarazem zatwierdza odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 16 sierpnia 1912.

L. cz. E. 1218/12 (4) (10915)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowego Towarzystwa kredytowego Zhoda w Kopyczyńcach, zastąpionego przez adw. dr. Moslera w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 17 września 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 licytacya:

a) realności obj. lwh. 623 gminy Krogulec składającej się z pgr. 452/1 i 453/1, na których pobudowane są chata i budynek gospodarczy (łączny obszar 39 a. 53 m.²,

b) 1/2 realności obj. lwh. 626 gminy Krogulec składającej się z pgr. 718 (rola) o obszarze 47 a. 66 m.²

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione, a to: ad a) na 1700 kor., ad b) na 550 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 1133 kor. 32 h., ad b) 366 koron 66 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 16 sierpnia 1912.

L. cz. E. 447/12 (7) (10918 1—3)

Edykt.

Dnia 17 września 1912 o godzinie 9 rano w sądzie niżej wymienionym odbędzie się licytacya:

a) realności lwh. 35 gm. Marszowice,
b) „ „ 338 „ „
c) „ „ 97 „ Niewiarów,
d) „ „ 131 „ „

objętych, a ocenionych:

ad a) na 6974 kor., przynależności zaś na 129 kor.,
ad b) na 1493 kor. 94 h.,
ad c) na 9484 kor. 16 h.,
ad d) na 7638 kor. 10 h.

Najniższa cena wynosi: ad a) 4735 kor. 34 h., ad b) 995 kor. 96 h., ad c) 6332 kor. 77 h., ad d) 5092 kor. 7 h., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszym sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. II

Niepołomice, 26 lipca 1912

L. cz. 810/12 (6) (10921)

Edykt licytacyjny.

Dnia 23 września 1912 o godzinie 10 minut 30 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18 w Tyczynie licytacya realności lwh. 853 gm. Siedliska składającej się z gruntów w obszarze 3 morgi 120 sążni i budynków, domu, stodoły, stajni i kuźni.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 7140 kor.

Najniższa cena wynosi 4760 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyczyn, dnia 14 sierpnia 1912.

L. cz. E. 1228/12 (6) (10909)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mojżesza Kalmusa, zastąpionego przez adw. dr. Werbera w Horodence, odbędzie się dnia 8 października 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30 licytacya 1/5 części realności lwh. 140 gm. kat. Ol. Korniów zobowiązanego własnej.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 138 kor.

Najniższa cena wynosi 98 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza z tem, że nabywca przyjmuje bez policzenia na cenę kupna dożywocie i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza

licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 31 maja 1912.

L. cz. E. 859/12 (6) (10910)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Leiby Kalmusa, zastąpionego przez adw. dr. Werbera, odbędzie się dnia 8 października 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya realności lwh. 458 gm. kat. Ol. Korniów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 240 kor n.

Najniższa cena wynosi 80 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, ktore się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 17 czerwca 1912.

L. cz. E. 1143/12 (4) (10916)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Szymona Choptianego w Wierzchowcach, odbędzie się dnia 17 września 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya realności obj. lwh 184 gminy Wierzchowce, składającej się z pb. 99 pgr. 462/1 i 286/4 (zagroda włościańska) o łącznym obszarze 97 ar. 05 m².

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 1970 kor.

Najniższa cena wynosi 1313 kor. 33 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Kopyczyńce, dnia 16 sierpnia 1912.

L. cz. E. 697/12 (10911)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 14 października 1912 o godzinie 3 30 po południu (sala Nr. 25) licytacya realności lwh. 42 ks. gr. gm. kat. Zebrzydowice, wartości szacunkowej 5895 koron.

Najniższa cena wynosi 3705 koron.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kalwarya, dnia 20 sierpnia 1912.

L. cz. E. 829/12 (6) (10914)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Reginy Stahl w Stanisławowie, odbędzie się dnia 19 września 1912 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacya realności obj. lwh. 2151 gminy Kopyczyńce, składającej się z pb. 707 i 708 i pgr. 1096, 1087, 1098, 1099 (chata, szopa, spichlerz drewniany, dom i ogród, razem obszaru 32 a. 01 m²)

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 9835 kor.

Najniższa cena wynosi 7556 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Kopyczyńce, dnia 7 sierpnia 1912.

L. cz. E. X. 2836/11 (34) (10898)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Dr. Maurycego Landaua, zastąpionego przez adw. dr. Kornblüha, odbędzie się dnia 20 września 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 130 relicytacya realności lwh. 598 kgm. Stanisławów zobowiązanych własnej wraz z przynależnościami, składającemi się z parkanów.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 34 514 kor. 50 hal, przynależności zaś na 313 kor. 80 hal.

Najniższa cena wynosi 17.415 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne zatwierdzone tus. uchwałą z dnia 27 stycznia 1912 E. X. 2836/11 (11) i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 131.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Stanisławów, dnia 26 sierpnia 1912.

L. 871/911 (10933 1—3)

Ogłoszenie.

Celem oddania w przedsiębiorstwo dowozu ropy opałowej z dworca kolejowego w Bolechowie do zbiorników c. k. Zarządu salinarnego w Bolechowie, w czasie od 1 stycznia 1913 do 31 grudnia 1913, względnie od 1 stycznia 1913 do 31 grudnia 1915 t. j. na okres jedno, wzgl. trzechletni, odbędzie się dnia 20 września 1912 w biurze podpisanego c. k. Zarządu salinarnego licytacya publiczna przez wniesienie ofert pisemnych.

Ilość mającej być przewiezionej ropy wynosi około 20.000 q

Przedsiębiorca ma wykonać przewóz ropy własnymi zaprzęgami, we własnych beczkowozach z dworca kolejowego w Bolechowie do c. k. Saliny w Bolechowie, łącznie ze spuszczaniem ropy z cystern kolejowych, do swoich beczkowozów, tudzież z beczkowozów do zbiornika ziemnego na Salinie w Bolechowie.

Oferty ostemplowane znaczkiem na 1 kor. zawierające żądaną cenę za przewóz 1 q. ropy na okres jedno, wzgl. trzechletni z załączeniem wadyum w wysokości 5 prc. od ceny oferowanej, względnie dowodu złożenia wadyum w kasie c. k. Zarządu salinarnego w Bolechowie, zestawione na formularzu, którego c. k. Zarząd salinarny bezpłatnie udziela, wnosić należy pod adresem c. k. Zarządu salinarnego w Bolechowie w kopercie zapieczętowanej z napisem: „Oferta na przedsiębiorstwo dowozu ropy, wewnątrz wadyum . . . . “ na ręce Naczelnika wymienionego Zarządu najpóźniej do 20 września 1912 godz. 11 przed południem.

Po terminie wniesione oferty nie będą uwzględnione. Komisyonalne otwarcie ofert, przy którem oferenci mogą być obecni, nastąpi w dniu licytacyi o godz. 11 przed południem.

Dotyczące ogólne i szczegółowe warunki licyacyjne, które oferenci przed licytacyą własnoręcznie podpisać mają, można przejrzeć w biurze c. k. Zarządu salinarnego w Bolechowie w godzinach urzędowych.

Warunków tych stronom się nie przesyła.

C. k. Zarząd salinarny.
Bolechów, dnia 2 września 1912.

L 1528 (10932)

Odwołanie licytacyi.

Niniejszem odwołuje się publiczną licytację 440 cetn. metr. przenicy stanowiącej własność p. Zdzisława Marmorossa z Karowa, która się miała odbyć 10 września 1912 w urzędzie gminnym w Uhnowie.

Uhnów, dnia 3 września 1912.
Burmistrz.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cw. III. 4960/12 (12) (10855 1—3)

Edykt.

Przeciw Józefowi Pasternak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez przemyskie Towarzystwo dyskontowe w Przemyślu pozew o 1527 kor. 80 hal.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 21 lipca 1912 l. cz. Cw. III. 4960/12 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Wilhelma Rotha adw. we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.
Lwów, dnia 7 sierpnia 1912.

L. XVII. 6744/36.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 4. września 1912 L. XVII. 8744/36, w sprawie obrotu zwierzętami z Państwem niemieckiem.

C. k. Ministerstwo rolnictwa wydało pod dniem 29. sierpnia 1912 L. 37.922 następujące obwieszczenie:

„Na podstawie § 5 ogólnej ustawy o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177 i rozporządzenia ministeryalnego z 10. lutego 1910 Dzpp l 37 tudzież na podstawie artykułu 5 umowy weterynaryjnej z państwem niemieckiem z 25. stycznia 1905 i punktu 8 dotyczącego protokołu końcowego Dz. pp. l. 25 z r. 1906 **zakazuje się** aż do odwołania z powodu panującej w Niemczech pryszczycy **przywozu zwierząt racicowych hodowlanych i użytkowych** do królestw i kraj w zastąpionych w Radzie Państwa **z następujących obszarów Państwa niemieckiego**, a to: z okręgów rządowych (Regierungsbezirke): Münster i Cassel w Prusiech, z okręgów rządowych (Regierungsbezirke): Bawarya górna, Frankonia środkowa i Szwabia w Bawaryi, z okręgu (Regierungskreis): Donau w Wirtembergii, z księstwa Oldenburg w Wielkiem księstwie oldenburgskiem i z księstwa Lippe.

Wskutek niniejszego obwieszczenia traci moc obowiązującą obwieszczenie c. k Ministerstwa rolnictwa z 18. czerwca 1912 L. 26512.

Przekroczenia tych przepisów karane będą według postanowień ustawy o chorobach stadnych z 6. sierpnia 1909 Dz. p. p. l. 177.“

To podaje się do powszechnej wiadomości w ślad za obwieszczeniem z 26. czerwca 1912 L. XVII. 8744/34, którem ogłoszono zacytowane wyżej obwieszczenie ministeryalne z 18. czerwca 1912 L. 26.512.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 4. września 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. VII. a. 4885 (10883)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z r. 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Józef Antoni 2 im. Pelc, dzierżawca apteki w Dobczycach, wniósł podanie dnia 6 sierpnia 1912 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Przemyślu w Rynku.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 12 sierpnia 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. VII. a. 5073 (10881)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906, Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907, c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Józef Skurewicz, zarządca apteki w Nadwórnie, wniósł podanie dnia 23 sierpnia 1912 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Lwowie, w głębi ulicy Potockiego.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej pierwszej instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski w. r.

L. VII/a 5039 (10878)

Obwieszczenie.

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 z roku 1907 c. k. Namiestnictwo podaje do powszechnej wiadomości, że magister farmacyi Stanisław Maraszewski, dzierżawca apteki publicznej w Radomyślu nad Sanem, wniósł podanie dnia 20 sierpnia 1912 do c. k. Namiestnictwa o koncesyę na nową aptekę publiczną w Jarosławiu przy ulicy Pełkińskiej, wylot ulicy tak zwanej Pasieka do ulicy Pełkińskiej, przy ulicy Spytka, wylot ulicy Jezuickiej do ulicy Spytka przy ulicy Opolskiej, róg Spytka i Świętojańskiej, przy ulicy Trzeciego Maja.

C. k. Namiestnictwo wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzy czuliby się w swej egzystencyi zagrożeni przez utworzenie wspomnianej apteki, by w ciągu czterech tygodni licząc od dnia niniejszego ogłoszenia, wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do właściwej władzy politycznej I. instancyi.

Po upływie tego terminu wniesione przedstawienia nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 22 sierpnia 1912.
Za c. k. Namiestnika:
Szeligowski, w. r.

L. cz. C. III. 341/12 (1) (10920)

Edykt.

Przeciw Józefowi Warchołowi, poprzednio w Przędzlu zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Annę z Rupińskich Metzdorfową pozew o 364 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono ustną rozprawę na dzień 10 września 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Józefa Warchoła ustanawia się p. dr. Henenfelda adw. w Nisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Warchoła w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Nisko, dnia 26 sierpnia 1912.

L. cz. C. IX. 690/12 (1) (10905)

Edykt.

Przeciw Gustawowi Jungmanowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k sądu powiatowego w Drohobyczu przez firmę Fell et Erdheim pozew o 863 kor. 66 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 23 września 1912 o godz. 8 rano, sala Nr. 70.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr. Händla w Drohobyczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Drohobycz, dnia 29 sierpnia 1912.

(10925 1—3)

Ogłoszenie.

Dnia 30 sierpnia 1912 wpisano na listę adwokatów: dr. Karola Argasińskiego, dr. Leona (Leiba) Ecka, dr. Henryka Grünhauta, dr. Samuela Herschtahla, dr. Tomasza Adama Marynowskiego i dr. Zygmunta Schwätzera wszystkich z siedzibą we Lwowie, dr. Chaima Herscha Fischlera z siedzibą w Stanisławowie i dr. Markusa Oleskera z siedzibą w Kutach.

Zamiar przesiedlenia się zgłosili adwokaci: dr. Bernard Seeman z Oleska do Lwowa, dr. Bernard Alter ze Złoczowa do Lwowa, dr. Maks Lutz z Tłumacza do Gwoździca, dr. Michał Koniuszecki z Kossowa do Glinian, Antoni Niweliński z Żabiego do Jabłonowa.

Adwokat dr. Adolf Kohane we Lwowie zmarł dnia 31 lipca 1912 a substytutem jego ustanowiono adwokata dr. Marka Fella we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 31 sierpnia 1912.

L. cz. Cw. 3219/12 (1) (10810)

Edykt.

Przeciw Stanisławowi Franciszkowi 2 im. Wobra, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Leona Hellerbacha w Knihininie górce pozew o 1083 koron.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Stanisława Franciszka 2 im. Wobr ustanawia się p. adw. dr. Katzenellenbogena w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Stanisława Franciszka 2 im. Wobra w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 12 maja 1912.

L. cz. Cw. 6255/12 (10777)

Edykt.

Przeciw Joslowi Drimmer, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego O. II. w Stanisławowie przez Towarzystwo dla handlu i przemysłu w Nadwórnie pozew o zapłatę sumy wekslowej 1200 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Wierzbowskiego w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 2 lipca 1912.

L. cz. Cw. 3967/12 (1) (10796)

Edykt.

Przeciw Hawryłowi Kuryłak Michała, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Fedora Grydzyna s. Iwana w Niżniowie pozew o 500 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Hawryły Kuryłaka s. Michała ustanawia się p. adw. dr. Rubina Jonasa w Stanisławowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Hawryłę Kuryłaka Michała w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 26 maja 1912.

L. cz. C. II. 515/12 (1) (10904)

Edykt.

Przeciw Tomaszowi Węgrzynowi, nieznanemu z miejsca pobytu, wniesiono do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Izaaka Tänzera pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 3 września 1912 o godz. 11 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Herziga w Dębicy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Dębica, dnia 19 sierpnia 1912.

L. cz. C. II. 245/12 (2) (10902)

Przeciw Janowi Sikora z Domaradza, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w w Brzozowie przez Anastazyę Antkowską pozew o 357 kor. 50 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 26 sierpnia 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. Jakóba Fica wójta w Domaradzu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Brzozów, dnia 18 lipca 1912.

L. cz. Cw. III. 4180/12 (10864)

Edykt.

Przeciw Bernardowi Hirschhornowi, przedtem we Lwowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Towarzystwo zaliczkowe i oszczędności „Własna Pomoc“ w Przemyślu pozew o 800 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 29 czerwca 1912 Cw. III. 4180/12 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Lazara Prinza we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy

Oddział III.

Lwów, dnia 6 sierpnia 1912.

L. cz. Cw. III. 4333/12 (2) (10857)

Edykt.

Przeciw Aleksandrowi Reich i dr. Leopoldowi Gewürz przedtem we Lwowie, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tut. przez Izraela Spiegla we Lwowie pozew wekslowy o 1000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 5 lipca 1912 l. cz. Cw. III 4333/12 (1),

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. dr. Chaima Nussbrechera we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,

Oddział III.

Lwów, dnia 8 sierpnia 1912.

L. cz. Cg. I. 563/12 (1) (10858)

Edykt.

Przeciw Eisigowi Fuchs i Jakóbowi Mojżeszowi Rittel, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego cywilnego we Lwowie przez Salomona Brittwitza kupca w Żółkwi pozew o zapłacenie kwoty 6000 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono w tut. sądzie audyencyę na dzień 29 sierpnia 1912 o godz. 8.30 rano w sali Nr. 14.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się p. adw. dr. Tadeusza Goreckiego we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział I.

Lwów, dnia 26 lipca 1912.

L. cz. Cw. 2223/12 (1) (10774)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez adw. dr. Maurycego Holzera w Rzeszowie pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. adw. dr. Stepka w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Rzeszów, dnia 11 sierpnia 1912.

L. cz. C. III. 391/12 (2) (10897)

Edykt.

Przeciw Sebastyanowi Marszalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniósł do c. k. sądu powiatowego w Nowym Sączu Jędrzej Mucha, gospodarz w Siedlcach, przez adwokata dr. Barbackiego w Nowym Sączu pozew o wykreślenie wpisanego pod poz 1 karty C. realności lwh. 116 ks. gr. gm. kat Siedlce objętej, oraz na kartach ubocznych lwh. 202 i 263 tejże księgi prawa zastawu dla sumy 200 zł. z pn.

Pierwsza audyencya odbędzie się 23 września 1912 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. 80.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Romana Sichrawę, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowy Sącz, dnia 24 lipca 1912.

L. cz. E. 1677/12 (2) (10736)

Edykt.

Na wniosek Fischla i Lei Hemerling w Żółkwi dozwolono licytacyi połowy realności lwh. 274 gm. Żółkiew zobowiązanego Mojżesza Hemerlinga własnej.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Hemerlinga ustanawia się kuratorem, adw. dr. Włodzimierza Maciulskiego w Żółkwi, który aż do zgłoszenia się zobowiązanego ma go zastępywać i wszystkie uchwały odbierać.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Żółkiew, dnia 12 sierpnia 1912.

L. cz. Cw. 2149/12 (1) (10773)

Edykt.

Przeciw Józefowi Thuminowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez adw. dr. Maurycego Holzera w Rzeszowie pozew o wydanie nakazu zapłaty.

Na podstawie pozwu wydany został wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Thumina ustanawia się p. adw. Dzianotta w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Thumina w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II

Rzeszów, dnia 9 sierpnia 1912.

L. cz. C. II. 229/12 (1) (10977)

Edykt.

Przeciw Jakóbowi Kulczykowi, poprzednio w Nowej wsi zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniosło Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rudniku pozew o 320 kor.

Rozprawę wyznaczono na dzień 6 września 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 9.

Celem strzeżenia praw Jakóba Kulczyka ustanowiono kuratorem Jakóba Dziadka z Niska na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nisko, dnia 20 sierpnia 1912.

Konkursa.

L. 3278/2 (10764 1—2)

Konkurs.

Dnia 1 października 1912 upływa termin do wniesienia podań na posadę dozorcy więźni przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie wedle konkursu z dnia 1 września 1912 L. 3278/12 w „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary.

Lwów, dnia 1 września 1912.

L. 13.830/IV. (10889 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego przy c. k. gimnazyum w Brzozowie ogłasza c. k. Rada szkolna krajowa niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do końca września 1912.

Do tej posady przywiązane są pobory po myśli ustawy z 25 września 1908 Dz. p. p. 204.

Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelaryi, sali konferencyjnej, gabinetów, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszystkie czynności zwykłego stróża domowego.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręcznemi próbami pisma,

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. nieprzekraczalny wiek do lat 40 metryką urodzenia,

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym, świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. Dyrekcyi gimnazyum w Brzozowie, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i k. państwowego Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 23 sierpnia 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Dembowski w. r.

L. 14.275/IV. (10890 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego przy c. k. gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu ogłasza c. k. Rada szkolna krajowa niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do końca września b. r. Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 25 września 1908 Dz. p. p. Nr. 204, tudzież wolne mieszkanie służbowe w budynku szkolnym.

Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelaryi, sali konferencyjnej, gabinetów, utrzymywanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszystkie czynności zwykłego stróża domowego.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręcznemi próbami pisma,

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. nieprzekraczalny wiek do lat 40 metryką urodzenia,

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym świadectwem moralności, wystawionym przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. Dyrekcyi gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej Władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. k. Ministerstwa obrony krajowej względnie c. i k. państwowego Ministerstwa wojny, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 23 sierpnia 1912.

Za c. k. Namiestnika:

Dembowski w. r.

L. Prez. 623/12 (10872 2—3)

W Sądzie powiatowym w Leżajsku są do objęcia 4 posady stałych pomocników kancelaryjnych z dniem 1 października 1912.

Wolontaryusze egzaminowani i piszący biegle na maszynie mają pierwszeństwo.

Podania wnosić należy do Sądu powiatowego w Leżajsku do dnia 20 września 1912.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, dnia 2 września 1912.

L. 2821/12 (10893 2—3)

Ogłoszenie.

Wydział Rady powiatowej w Podhajcach rozpisuje konkurs na posadę inżyniera z terminem wniesienia podań do dnia 1 października b. r.

Bliższe określenie warunków, pod którymi posada nadaną będzie, otrzymają na żądanie pp. kandydaci od sekretariatu Rady powiatowej.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Podhajce, dnia 27 sierpnia 1912.

Sekretarz:	Prezes:
Jan Żubr mp.	J. br. Błażowski mp.

L. cz 1990/12 (10622 3—3)

Konkurs.

Na podstawie reskryptu Wydziału krajowego z 28 lipca 1912 l. 115.481 rozpisuje

Wydział powiatowy w Bohorodczanach konkurs na opróżnioną posadę lekarza okręgowego w Łyścu.

Do okręgu sanitarnego Łysieckiego należą gminy i obszary dworskie: Łysiec, Łysiec stary, Stebnik, Iwanikówka, Pochówka, Posiecz, Niewoczyn, Hryniówka i Lesiówka z zaludnieniem około 11.800 dusz

Do posady przywiązana jest płaca roczna w kwocie 1200 koron i ryczałt za objazdy 600 koron, jakoteż dodatek od gminy Łysiec w kwocie 800 koron rocznie, jakoteż emerytura po myśli ustawy krajowej.

Ubiegający się o tę posadę kandydaci mają w terminie do 30 września 1912 wnieść do Wydziału powiatowego w Bohorodczanach podanie do którego dołączyć należy:

1. dowód obywatelstwa austryackiego,
2. dyplom doktora medycyny,
3. dowód nieskazitelność charakteru
4. dowód znajomości języków krajowych,
5. poświadczenie odbycia praktyki najmniej dwuletniej w zawodzie lekarskim,
6. metrykę urodzenia na dowód nieprzekroczonego wieku lat 40,
7. świadectwo zdrowia.

Między kandydatami mają pierwszeństwo ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego albo egzaminem fizyckackim.

Lekarz okręgowy w Łyścu obowiązany jest utrzymywać aptekę domową.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Bohorodczanach, dnia 26 sierpnia 1912.

L. Prez 678/12 (6) (10903 2—3)

Konkurs.

W sądzie powiatowym w Dąbrowie jest do obsadzenia posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Kompetenci mają wnieść tu należycie udokumentowane podania najdalej do dnia 15 bm.

Wymagana jest biegłość w pisaniu na maszynie i efektuowaniu uchwał hipotecznych.

Z Naczelnictwa Sądu powiatowego.

Dąbrowa, dnia 2 września 1912.

L. 12 834 (10765 2—3)

Konkurs.

Przy Sądzie obwodowym w Wadowicach jest do obsadzenia posada starszego dozorcy więźniów.

Podania o powyższą lub przy innych sądach opróżnić się mogącą dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżoną posadę wnosić należy do dnia 7 października 1912 do Prezydyum Sądu obwodowego w Wadowicach.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, 30 sierpnia 1912.

Amortyzacye.

L. cz. T. 66/12 (2) (10847 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Mieczysława Dąbrowskiego, dyrektora gazowni miejskiej w Krakowie wdraża się mimo sprzeciwu Dyrekcyi Banku krajowego jako ustawowo nieuzasadnionego postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kuponu na 20 kor. opiewającego, płatnego 30 czerwca 1916 od 4% procentowego listu zastawnego Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi Ser. III. Nr. 23 316.

Posiadacza powyższego kuponu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni licząc od dnia 30 czerwca 1916 jako dnia płatności tego kuponu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 9 lipca 1912

L. cz. T. 11/12 (3) (10805 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Jakóba Stemplera, majstra murarskiego w Buczaczu wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Zakładu kredytowego w Buczaczu (Creditanstalt für Buczacz) stow. zarej. z ogran. poręką N. 1347/149 na 713 kor. 51 hal. opiewającej, na imię Jakóba Stemplera wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy od dnia edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 15 czerwca 1912.

L. cz. T. 59/12 (2) (10852 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Towarzystwa kredytowego w Olejowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ogr poręką wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych kuponów a to:

1. 2 kuponów z akcyi nr. 2352 za lata 1910/11,
2. 2 kuponów akcyi nr. 4265 za lata 1910/11,
3. 2 kuponów akcyi nr. 4266 za lata 1910/11 — z których kupony z roku 1910 są płatne od dnia 7 marca 1911, zaś kupony za rok 1911 od dnia 16 kwietnia 1912.

Posiadacza powyższych kuponów wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu kupony te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 11 lipca 1912.

L. cz. T. 13/12 (3) (10869 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Samuela Guthարza, kupca w Stryju wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego jednego egzemplarza wystawionej przez Towarzystwo eskontowe i zaliczkowe w Stryju z 2 egzemplarzach książeczki wkładkowej Nr 1507 z dsty Stryj 28 maja 1911 na 800 koron opiewającej z uwagą „Doppelt für Einfach giltig" czyli, że tylko za zwrotem obu egzemplarzy powyższej książeczki okazicielowi może być wypłaconą.

Książeczka wystawiona była na imię Samuela i Jetti Guthars.

Posiadacza powyższego egzemplarza książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, gdyż po upływie tego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.

Stryj, dnia 30 sierpnia 1912.

L. cz. T. 76/12 (2) (10861 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Mendla Höniga, kupca we Lwowie, ul. Grodecka l. 11 wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów dnia 26 listopada 1911 na kwotę 1300 koron opiewającego, płatnego dnia 26 marca 1912, wystawionego i żyrowanego przez p. Karola Jaworskiego a akceptowanego przez pp. Stefana Dunin Kozickiego i Ludwikę Dunin Kozicką.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu dni 45 od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 18 lipca 1912.

L. cz. T. 7/12 (4) (10806 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Dmytra Bałabana syna Ilka w Łanczynie jako wykazanego w aktach c. k. sądu powiatowego w Delatynie A. VIII. 290/11 (6) uniwersalnego spadkobiercy ś. p. Ilka Bałabana syna Michała wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Towarzystwa Żyro eskontowego w Nadwórnie Nr. 1014 z udziałem ś. p. Ilka Bałabana syna Michała na kwotę 50 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki udziałowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy od dnia edyktu w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 15 czerwca 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 43/12 (2) (10923 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku pana Hermana Bodeka, kupca niezarejestrowanego pod firmą German Bodek we Lwowie ul. Furmańska l. 1.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego Józefa Dobiję we Lwowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Zygmunta Weisglasa we Lwowie ul. Karola Ludwika l. 35.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 11 września 1912, godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 18 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowe go zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić, jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym c. k. sądzie najdalej do dnia 1 października 1912, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 7 października 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 29 sierpnia 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 4/12 (1) (10895)

C. k. Sąd obwodowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa orzeka po myśli § 486 i 493 u. k. ze względów publicznych:

1. że pismo drukowe pod tytułem „Poczajewskij Łystok" Nr. 34 z r. 1905 wydane nie drugie drukowane w języku rosyjskim w Ławrze Poczajewskiej, zawiera w artykule pod tytułem: „Za czto my katołykiw sczytajem eretykamy i kak nam dołżno ku nym otnosytsia" w ustępach na str. 2, 3, 4 od słów: „W słowie Bożem" do słów: „kak ewrej"; od słów: „A Papy" do słów: „w carstwie nebesnoje" od słów: „Po predeniu" do słów: „Jego cerkwi"; wreszcie od słów: „I tak" do słów: „jety prawiła" znamiona zbrodni z § 122 b. u. k. i występku z § 303 u. k.,

2. zakazuje się rozszerzania inkryminowanego pisma drukowego, względnie inkryminowanych ustępów w niem zamieszczonych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Jasło, dnia 17 lipca 1912.

Zl. 197 (10926)

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Korneuburg hat mit dem Erkenntnisse vom 24 August 1912, Pr. X 6/12, die Weiterverbreitung der Nummer 34 der Zeitschrift: „Deutscher Mahnruf" vom 24 August 1912 wegen der Artikel: „Mit Speck fängt man Mäuse" in der Stelle von „Nimm von einem Czechen" bis „übers Ohr gehaut wird"; „Den Znaimer Czechen" von „Wenn sich nur noch 20 Prozent" bis „nach Czaslau und Podiebrad zurückwandern"; „Die czechischen Firmenschilder in Znaim" von „Kein Deutscher sollte es wagen" bis „ist gegen uns"; „Nationale Unachtsamkeit" zur Gänze gemäß § 302 St. G. und § 493 St. P. O. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1912, Pr. I 393/12, die Weiterverbreitung der Nummer 193 der Zeitschrift: „XX. vek" vom 24 August 1912 wegen der Stelle von „Mezi slovanskymi kmeny" bis „otrocke podrobovali" des Artikels: „Cesky antisemitism III" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 25 August 1912, Pr. I 392/12, die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Neruda" vom 24 August 1912 wegen der Stellen von „zachazel s nim zkratka" bis „fetisista" und von „pohadka v I. kapitole" bis „moravsky lid" des Artikels: „Korunovacni smes" nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Königgrätz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 August 1912, Pr. IV 39/12, die Weiterverbreitung der Nummer 35 der Zeitschrift: „Ratibor" vom 24 August 1912 wegen des Artikels (Gedichtes): „Js neverim" bis „neverim" und der Stelle von „A ted nekolik" bis „trahunt" des Artikels: „Orlove" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 26 August 1912, Pr. 65/12, die Weiterverbreitung der Nummer 98 der Zeitschrift: „Deutsche Zeitung" vom 23 August 1912 wegen der Stellen von „Na hoffentlich" bis „eintretten, Heil" des Artikels: „Auscha, 21 August 1912 — Jahrmarkt"; des Artikels: „Liboch, 21 August 1912 — Nationaler Verrat" nach § 302 St. G. verboten.

K. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 26 August 1912, Pr. 52/12, die Weiterverbreitung der Nummer 102 32 der Zeitschrift: „Nova Doba" vom 23 August 1912 wegen der Stelle „sprostactvi", von „Chci Vam totiz" bis „uznate", von „A kpyby ku pr." bis „sprostactvi", von „A temto lidem" bis „sprostactvi", von „Citite kolik" bis „sprostota", von „kteri navstevuji" bis „delnicke domy", von „kteri maji" bis „sprostactvi" des Artikels: „Vojacke..." nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 26 August 1912, Pr. 53/12, die Weiterverbreitung der Nummer 64 der Zeitschrift: „Nase snahy" vom 23 August 1912 wegen der Stelle von „poruciky" bis „videnske operetty" des Artikels: „Vyhladovele..." nach § 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 24 August 1912, Pr. 38/12, die Weiterverbreitung der Nummer 36 der Zeitschrift: „Naprednjak" vom 23 August 1912 wegen des Artikels: „§ 11 K. Z." in der Stelle von „Tako na pr." bis „djece svoje"; von „A omladina" bis „na svijetlo"; der Notiz: „18 Kolovoza" von „proslavljen je" bis „najboljem redu" nach § 63 und 305 St. G. verboten.

Firmy.

L. cz Firm. 708/12 (10577)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Towarzystwo oszczędności i kredytowe w Żołyni stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 1 lipca 1912 w miejsce zmarłego członka dyrekcyi bł. p. Herscha Künzlera wybrano członkiem dyrekcyi Kalmana Künstlera kupca w Kańczudze.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 10 sierpnia 1912.

Z. Firm. 418/12 Reg. C. I. 49 (10709)

Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde in das Register für Gesellschaftsfirmen.

Sitz der Firma: Borysław.

Firmawortlaut: Nafta Treuhand-Gesellschaft m. b. H., polnisch: Naftowa powiernicza spółka z ogr. odpowiedzialnością.

Betriebsgegenstand:

a) die Übernahme von Rohölterraine, Naphta- und Bergbauberechtigungen, sowie Naphtagruben, von Netto- und Bruttoperzenten an Naphtagruben von Rohöl und dessen Deriveten sowie von Erdwachs und dessen Deriveten, sei es für eigene Rechnung, sei es als Treuhänderin zur Verwaltung und Verwertung,

b) die Gewinnung, Verarbeitung und Verwertung — sei es für eigene Rechnung oder als Treuhänderin von Naphta und verwandten Produkten, insbesondere Mineralölen, die Errichtung, Erwerbung, Pachtung der Betrieb und die Verwaltung, sei es für eigene Rechnung oder als Treuhänderin der zur Verwertung von Naphta- und verwandten Produkten erforderlichen Fabriken und sonstigen Anlagen; die Errichtung, Erwerbung, Pachtung dor Betrieb und die Verwaltung, sei es für eigene Rechnung oder als Treuhänderin der zu allen Hilfsgeschäften, Hilfsgewerben und Hilfsindustrien erforderlichen Fabriken und Hilfsindustrien erforderlichen Fabriken und sonstigen Anlagen insbesondere auch die Errichtung, Erwerbung, Pachtung, der Betrieb und die Verwaltung von Rohrleitungen zur Transpoitierung von Nahpta. Wasser, Gas etc., die Errichtung, Erwerbung, Pachtung der Betrieb und die Verwaltung, sei es für eigene Rechnung, sei es als Treuhänderin für fremde Rechnung auch anderer Unternehmungen, welche die oben angeführten Zwecke verfolgen, sowie die Beteiligung an derartigen inländischen oder ausländische Unternehmungen,

c) die Übernahme der Vertretung von industriellen Unternehmungen zur Veräusserung ihrer Erzeugnisse, sei es für eigene Rechnung oder als Treuhänderin,

d) der Handel mit Ölterrains bezw. Naphta und Bergbauberechtigungen oder

Bergbaubetrieben, ferner der Handel mit Fabriken Anlagen, Reservoirs und Rohrleitungen, sowie der Handel mit Beteiligungen an solchen Unternehmen, insbesondere auch von Netto und Bruttoperzenten, ferner der Handel mit allen zum Betriebe aller der artigen Unternehmungen erforderlichen Anlagen, Einrichtungen, Gerätschaften und Materialen,

e) der Handel mit Rohöl. Erdwachs und deren Derivaten, sowie Erdgasen für eigene oder fremde Rechnung, die Bevorschussung solcher Produkte, sowie Beteiligung an Handelsunternehmungen solcher Art,

f) die Abgabe von kaufmännischen Gutachten über Naphtaterrains u. Naphtaunternehmungen und Naphtaindustrien, die Kontrolle von Verwaltungen und Geschäftsführungen, sowie die Durchführung von Bachrevisionen.

Gesellschaftsform: Gesellschaftsvertrag Drohobycz 16 April 1912 Gzl. 32.730.

Stammkapitall: 40.000 K bar eingezahlt.

Geschäftsführer: Jan Nepomucyn Kaan und Dr. Wiktor Kern beide Kaufleute in Borysław.

Firmazeichnung erfolgt in der Weise, dass beide Geschäftsführer in Gemeinschaft oder ein Geschäftsführer mit einem Prokuristen der letztere mit einem die Prokura andeutenden Zusatz unter den Firmawortlaut ihrd Unterschriften setzen.

Datum der Eintragung: 4 Juni 1912.

K. k. Kreis als Handelsgericht, Abt II.

Sambor, am 30 Mai 1912.

L. cz. Firm. 294/12 Stow. II. 155 (10896)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Przy firmie: „Spółka oszczędności i pożyczek w Olejowej-Korolówce“, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Jan Wielowiejski, przełożony zarządu, Iwan Charuk Wasyla Hawryły i Władysław Dobrucki.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: dwaj pierwsi wyżej wymienieni ponownie w tym samym charakterze, a w miejsce trzeciego wybrany członkiem zarządu Jurko Worobec, rolnik i diak w Raszkowie.

Data wpisu: 30 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 30 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 498/12 Stow. IV. 84 (10801)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów.

Brzmienie firmy: Spółka wytwórczo-spożywcza podurzędników i sług c. k. kolei państwowych w Stanisławowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną (2 krotną) poręką. Obecnie: Zmiana statutu w przepisach §§ 2 a. 25 ustęp 2 uchwalona na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków dnia 17 maja 1912.

Członkowie dyrekcyi wystąpili: Kratochwil Jan i Switalski Józef.

Członkowie dyrekcyi wybrani: Narożniak Teodor, nadkonduktor kolejowy i Zwoliński Wincenty, emerytowany konduktor kolejowy, obaj zamieszkali w Stanisławowie.

Data wpisu: dnia 24 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział II.

Stanisławów, dnia 24 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 603 Rg. A. I. 313 (10862)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: I. H. Auschnitt i Ska.

Wystąpił spólnik Izak Hersch Auschnitt.

Odtąd właścicielami są Herman Markus i Eliasz Klinghoffer.

Uprawnieni do zastępstwa obaj spólnicy wspólnie, którzy firmę w ten sposób podpisywać będą, że pod jej brzmieniem obaj spólnicy swe podpisy umieszczą.

Data wpisu: 7 kwietnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 30 marca 1912.

L. cz. Firm. 275 Rg. C. 211/12 (10846)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Typia“, pierwsza krajowa fabryka czcionek afiszowych i przyborów drukarskich z drzewa, spółka z ograniczoną poręką.

Przedmiot przedsiębiorstwa: fabryczny wyrób czcionek afiszowych i przyborów drukarskich z drzewa.

Forma spółki: Spółka opiera się na kontrakcie zdziałanym w formie aktu notaryalnego z daty Lwów dnia 9 czerwca 1911 Lrep. 2575 i z 28 listopada 1911 Lrep. 4181.

Czas trwania: nieograniczony.

Wysokość kapitału zakładowego: 40.000 kor., z którego część 12.000 kor. zapłacona w gotówce, a część 12.000 kor. we wkładce rzeczowej.

Uprawniony do zastępstwa: dwaj zawiadowcy.

Co do wkładki rzeczowej zawiera kontrakt spółki co następuje:

Spólnicy: Stefan Hryniuk i Piotr Strusiński, jako właściciele po połowie przenoszą na „Typię“, pierwszą krajową fabrykę czcionek afiszowych i przyborów drukarskich z drzewa, spółka z ograniczoną poręką, własność realności we Lwowie, objętej wykazem hipotecznym liczba 3196 dzielnica I. księgi gruntowej gminy miasta Lwowa.

Wartość tej realności przyjęto zgodnie na 18.448 kor, a że takowa obciążona jest resztą ceny kupna i sprzedaży w kwocie 6448 kor., wskutek czego przyjęto tę realność zamiast wkładki zakładowej Stefana Hryniuka i Piotra Strusińskiego w kwocie 12.000 kor.

Równocześnie zezwolili Stefan Hryniuk i Piotr Strusiński na wpis własności tej realności w miejsce swoje na rzecz spółki.

Zawiadowcy: Teodor Diakowicz, przemysłowiec we Lwowie ul. Andrzeja Gołąba 11 i Piotr Strusiński, koncesyonowany majster ciesielski i właściciel realności we Lwowie ul. Żółkiewska 75.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy stampilią lub wypisem skreślonem podpis obu zawiadowców.

Dzień wpisu: 7 marca 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 29 lutego 1912.

L. cz. Firm. 779/12 Stow. VII. 316 (10742)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 7 sierpnia 1912 wpisano w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych, że na podstawie statutu z 13 lipca 1912 zawiązało się dnia tego w Stojańcach stowarzyszenie pod firmą „Spółka oszczędności i pożyczek w Stojańcach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Okręg spółki stanowią gminy: Stojańce, Zawadów, Słabasz i obszar dworski Królin.

Czas trwania spółki nieograniczony.

Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby użyteczności celu i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych, a marnie leżących w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółki i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Pierwszy zarząd spółki stanowią:

1. Ks. Stanisław Jaworski, proboszcz o. ł. w Stojańcach, jako przełożony zarządu,

2. Antoni Olanin, gospodarz w Stojańcach, jako zastępca przełożonego zarządu,

3. Franciszek Pełdiak, gospodarz w Królinie,

4. Antoni Bukarłyk, gospodarz w Stojańcach (3—5), jako członkowie zarządu

Spółkę podpisuje się w ten sposób, że pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Wpisowe członka do spółki wynosi 1 kor., a udział 10 kor.

Jeden członek nie może mieć więcej, jak 5 udziałów.

Udział może być wpłacony bądź odrazu bądź w półrocznych ratach wynoszących najmniej po 1 kor., ale pierwsza rata musi być wpłaconą przy wstąpieniu członka do spółki.

Ogłoszenia będą umieszczane na tablicy przed lokalem spółki, a w razie potrzeby w czasopiśmie wydawanem dla spółek rolniczych przez krajowy Patronat, ogłoszenie zaś walnego zgromadzenia nadto przez rozesłanie cyrkularza członkom.

Przemyśl, 20 lipca 1912.

Ч. сп. Фірм. 435/12 Стов. IV. 253 (10792 2—3)

Впис фірми заробкового і господарського стоваришення.

Вписано до реєстру заробкових і господарських стоваришень.

Осідок стоваришеня: Станиславів.

Фірма звучить: „Народний Базар“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Станиславові.

Дата статуту: Станиславів, дня 4 мая 1912.

Предмет підприємства має за ціль:

а) корисгного набуваня і продажи товарів паперових, книжок шкільних, молитвеників календарів, образів сьвятих і ґалянтерийних виробів як продукції краєвої так і заграничної, відкриванє складів, закладаня крамниць з такими товарами паперовими, книжками і виробами ґалянтерийними, закладаня і веденя робітень і фабрик тих виробів по містах і селах, посередничення при закупні і доставі товарів для членів і доставлянє членам фондів, потрібних до веденя торговлї,

б) веденя книгарскої лавки.

Час треваня з необмеженний.

Дирекция складає ся з трох директорів і двох заступників а то: 1. Володимира Дутки, інжинера желїзниць державних в Станиславові, 2. др. Остапа Навроцкого, кандидата на адвоката в Станиславові, 3. Михайла Ястрембского, комісаря желїзниць державних в Станиславові, 4. Льва Яцикевича, ем. асистента податкового в Станиславі і 5. Цельзия Збудовского, ревідента державних желїзниць в Станиславові.

Письма фірми мають бути підписані предсїдателем і одним членом Ради в той спосіб, що они свої імена підписують під фірмою стоваришеня кимнебудь поміщеною або витисненою при помочи печатки.

Оголошеня мають відбувати ся в призначених на тую цїль часописах.

Удїл членів виносить 25 кор.

Відвічальність членів сягає до подвійної висоти зложених удїлів.

Дата впису: 21 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 21 червня 1912.

L. cz. Firm. 384/12 Rg. A. 166 (10808 3—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Stanisławów.

Brzmienie firmy: Berisch Horowitz i Syn, po niemiecku: Berisch Horowitz & Sohn.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel towarów bławatnych.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Berisch Horowitz i Hersch Horowitz kupcy w Stanisławowie.

Spółka rozpoczyna swą działalność z dniem wpisu do rejestru handlowego.

Do zastępstwa firmy podpisywania uprawniony jest każdy ze spólników z osobna.

Podpis firmy nastąpi w ten sposób, iż pod wyciśniętą lub napisaną firmą bądź „Berisch Horowitz i syn“ bądź „Berisch Horowitz & Sohn“ podpisze się Berisch Horowitz pierwszą literą imienia i nazwiskiem czyli B. Horowitz“, a tak samo podpisze się też Hersch Horowitz czyli „H. Horowitz“.

Dzień wpisu: 10 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 10 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 543/12 Rg. A. 168 (10776 3—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej

Należy wpisać do rejestru handlowego Rg. A.

Siedziba firmy: Wołczyniec (Stanisławów).

Brzmienie firmy: Gorzelnia wołczyniecka.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Produkcya spirytusu i tuczenie bydła.

Właściciel firmy: Karol Halpern, właściciel dóbr w Wołczyńcu.

Gorzelnia istnieje od dnia 15 lipca 1897.

Do zastępstwa uprawniony jest jedyny właściciel firmy Karol Halpern.

Podpis firmy nastąpi w ten sposób, iż pod wypisanem lub pieczęcią wyciśniętem brzmieniem firmy „Gorzelnia wołczyniecka“ umieści Karol Halpern pierwszą literę imienia i nazwisko „K. Halpern“.

Data wpisu: dnia 8 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 8 lipca 1912.

L. cz. Firm. 450/12 (10782 3—3)

Rg. A. 170.

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru Rg. należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Tłumacz.

Brzmienie firmy: „Inżynier Józef Spisbach i Ska w Tłumaczu“, po niemiecku „Ingenieur Josef Spisbach et Co in Tłumacz“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie młyna parowego, młotarni i odlewarni żelaza w Tłumaczu.

Forma spółki: jawna spółka handlowa.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Józef Spisbach inżynier, Meier Spisbach kupiec, Leon Spisbach kupiec i Fabian Spisbach kupiec — wszyscy w Tłumaczu.

Spółka opiera się na kontrakcie Spółki z daty Lwow, dnia 9 kwietnia 1912, zawartą została na czas nieograniczony i rozpoczęła swą działalność dnia 1 kwietnia 1912.

Do zastępstwa spółki i podpisywania firmy uprawniony jest tylko jawny spólnik Józef Spisbach w Tłumaczu.

Podpis firmy nastąpi w ten sposób, iż pod pieczątką firmy o powyższem brzmieniu bądź to w języku polskim, bądź to w języku niemieckim umieści Józef Spisbach pełny swój podpis „Józef Spisbach“.

Dzień wpisu: 8 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 8 lipca 1912.

L. cz. Firm. 406/12 (10785 3—3)

Rg. A. I. 146.

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm Rg. A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Stanisławów.

Brzmienie firmy: Weissbard et Teper.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel drzewem opałowem i materyałowem, tudzież udzielanie kredytu pieniężnego.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Elias Weissbard i Izrael Teper, kupcy w Stanisławowie.

Do zastępstwa istniejącego zakładu głównego są uprawnieni obaj spólnicy razem czyli zbiorowo.

Podpis firmy następuje w ten sposób, że Elias Weissbard w brzmieniu firmy umieści nazwisko „Weissbard“, a Izrael Teper umieści w brzmieniu firmy nazwisko „Teper“.

Dzień wpisu: 7 października 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 6 października 1911.

G. Z. Firm. 470/12 Rg. B. 6 (10807 3—3)

In das Register für Gesellschaftsfirmen B. wurde eingetragen: Allgemeine Depositen-Bank in Wien, Actiengesellschaft Filiale Stanislau.

Sitz der Gesellschaft: Hauptniederlassung Wien, Zweigniederlassung Stanislau.

Firmawortlaut: Allgemeine Depositen-Bank Filiale Stanislau, polnisch: Powszechny Bank depozytowy filia w Stanisławowie, ruthenisch: „Загальний Банк депозитовий Філїя в Станїславові“.

Gegenstand der Unternehmung: Für das zeitweilige flüssige Kapital eine fruchtbare und sichere Anlage zu bilden und den Handel u. Verkehr im Allgemeinen durch Kredit-Geschäfte zu fördern und umfasst die im § 14 der Statuten angeführten Geschäftszeige.

Gesellschaftsform: Actiengesellschaft. Dieselbe ist errichtet auf Grund der Concessionsurkunde des k. k. Ministerium des Innern v. 31 März 1871 Z. 5922 der am 6 April 1871 Z. 4546 staatlich genehmigten Statuten u des Konstituirungsaktes v. 20 April 1871 u. gründet sich weiters auf die mit Erlässen des k. k. Ministeriums des Innern vom 22 August 1882 Z. 12.860 v. 7 Februar 1906 Z. 4690 v. 30 December 1910 Z. 49.598 u. v. 27 Juni 1911 Z. 21.004 genehmigten geänderten Statuten. Auf Grund des § 2 der Statuten und laut Protokols der Verwaltungsratssitzung v. 8 Mai 1912 wurde die Errichtung einer Filiale in Stanislau beschlossen.

Die Dauer der Gesellschaft ist unbestimmt, sie beginnt vom Tage der Eintragung in das Handelsregister.

Der Vorstand der Gesellschaft ist der Verwaltungsrat, welcher aus 5—12 Mitgliedern besteht. Derselbe wird von der Generalversammlung aus der Zahl der stimmberechtigten Aktionäre auf drei Jahre gewählt. Die Firma der Gesellschaft wird entweder von zwei Verwaltungsräten oder von zwei vom Verwaltungsrate hiezu bestimmten Beamten oder einem Verwaltungsrat und einem Beamten gezeichnet. Den Namenszügen müssen die Worte „Allgemeine Depositen-Bank“ vorgeschrieben oder vorgedruckt werden. Die Beamten zeichnen mit dem Beisatze „per procura“. Die derzeitigen Vorstandsmitglieder sind: Franz Ritter Regenhart von Zapory Privat in Wien, Adolf Dessauer Director in Wien, Friedrich Gerold jun. Privat in Wien, Adolf Dessauer Director in Wien, Hermann Ritter von Goldschmidt Privat in Wien, Paul Schiff Edler von Suvero, Privat

in Wien, Adolf Schönwald kais. Rat Einzelnprocurist der Firma Gebr. S. & M. Retzes in Wien Und Berthold M. Schlesinger Bankier in Budapest.

Für die Allgemeine Depositen-Bank Filiale Stanislau wurden als Kollectivprocuristen bestellt, die Herren Naftali Rohatyn. Bernhard Doregger u. Bernhard Gärtner.

Die Zeichnung der obigen Firma (Zweigniederlassung Stanislau) erfolgt durch die Herren Kollectivprocuristen in der Art dass unter dem vorgeschriebenen oder vorgedruckten, deutschen, polnischen oder ruthenischen Wortlaute der Firma zwei dieser genannten Herrn kollectiv ihren Zunamen mit einem die Procura andeutenden Zusatze fertigen.

Das Actienkapital besteht aus 26 Millionen Kronen, zerteilt in 65.000 Stück voll eingezahlter auf Inhaber lautender Actien á 400 Kronen.

Die Kundmachungen der Gesellschaft erfolgen durch die amtliche „Wiener Zeitung".

Datum der Eintragung: 15 Juni 1912.
K. k. Kreis- als Handelsgericht,
Abteilung VI.
Stanislau, den 15 Juni 1912.

L. cz. Firm. 187/11 (10802 3—3)
Rg. A. 126.

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Mikuliczyn.

Brzmienie firmy: Przemysł drzewny i wełny drzewnej Leon Koppelmann w Mikuliczynie, po niemiecku: Holz und Holzwolle Industrie Leon Koppelmann in Mikuliczyn.

Właściciel: Leon Koppelmann, właściciel fabryki w Mikuliczynie podpisywać będzie firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieści pełne imię i nazwisko.

Dzień wpisu: 20 kwietnia 1912.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Stanisławów, dnia 20 kwietnia 1911.

G. Zl. Firm. 205/11 (10804 3—3)
Rg. A. I. 128.

Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde in das Register Rg. A. I.

Sitz der Firma: Stanislau.

Firmawortlaut: Kammerling & Epstein.

Betriebsgegenstand: ein Kleider und Wäschefabrikslager.

Gesellschaftsform: Offene Handelsgesellschaft. — Persönlich haftende Gesellschafter: Maier Kammerling, Leib Epstein und Wolf Wacker, Kaufleute in Stanislau.

Vertretungsbefugt: jeder Gesellschafter ist ermächtigt die Gesellschaft nach aussen zu vertreten.

Firmazeichnung: Die Firma ist auf diese Weise unterzeichnet, dass dem Siegel derselben Majer Kammerling und Leib Epstein ihre Namen beilegen.

In Abwesenheit eines dieser Herrn unterzeichnet der Andere die Firma per procura. Die Gesellschaft wird auf Grund des Gesellschaftsvertrages vom 1 Mai 1911 geschlossen.

Datum der Eintragung 2 Mai 1912.
K. k. Kreis- und Handelsgericht
Abteilung II.
Stanislau, am 2 Mai 1911.

L. cz. Firm. 300/12 Stow. IV. 193 (10812 3—3)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Koropiec (Potok złoty)

Brzmienie firmy: Kasa zaliczkowa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Koropcu, po niemiecku: Vorschuss Kassa in Koropiec registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu: Koropiec, dnia 17 lutego 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie członkom swoim gotowych pieniędzy na umiarkowany przez dyrekcyę wraz z radą nadzorczą ustanowić się mający procent, potrzebnych im do obrotu w handlu, przemyśle, gospodarstwie i rzemiośle za pomocą wspólności i na zasadzie wzajemności.

Czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony.

Dyrekcya składa się z czterech członków, których wybiera walne zgromadzenie z grona członków stowarzyszenia na lat 10, a z których jeden jako dyrektor, drugi jako kasyer, trzeci jako kontrolor, a czwarty jako zastępca dyrektora wedle własnego rozdziału funkcyonować i wzajemnie zastępować się mają. Na walnem zgromadzeniu 17 lutego 1912 wybrani zostali członkami dyrekcyi: Dawid Schulmann, Jakób Dunajer, Nachmann Zimmer i Efroim Halpern kupcy w Koropcu.

Organem stowarzyszenia jest też rada nadzorcza z sześciu członków, których wybiera walne zgromadzenie z grona członków stowarzyszenia na lata trzy.

Podpis firmy następuje w ten sposób, iż dwaj członkowie dyrekcyi dołączają swe podpisy do firmy stowarzyszenia bądź to w języku polskim, bądź to w języku niemieckim.

Udziały członków wynoszą najmniej 10 kor., a najwięcej 500 kor., a odpowiedzialność członków sięga do pięciokrotnej kwoty deklarowanego udziału tenże ostatni wliczając.

Ogłoszenia, zawiadomienia i zaproszenia, ogłoszone będą przez stowarzyszenie plakatami w Koropcu.

Data wpisu: dnia 2 kwietnia 1912.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Stanisławów, dnia 2 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 251/12 Spół. I 227 (10811 3—3)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Nadwórna.

Brzmienie firmy dotychczasowe: L. Griffel i spółka (L. Griffel et Comp.).

Zmiana firmy odtąd: Fabryka nafty i benzyny L. Griffel i Ska w Nadwórnie, po niemiecku: Petroleum und Benzin Fabrik L. Griffel et Comp. in Nadwórna.

Spólnikami jawnymi i właścicielami tej firmy są: Leizor Griffel, Salamon Grünfeld, Dawid Mendel dw. im. Griffel, Szulim Lamm, Eizyk Griffel i Benzion Willner.

Uprawniony do wyłącznego zastępstwa zarządu i wyłącznego podpisywania firmy powyższej jest tylko Leizor Griffel w Nadwórnie, który pod powyższą w polskiem lub niemieckiem brzmieniu zapomocą stampili wyciśniętą lub przez kogokolwiekbądź wypisaną firmą podpisywać się będzie pierwszą literą imienia i nazwiskiem „L. Griffel", a to bez względu na to, czy brzmienie firmy jest polskie lub niemieckie.

Dzień wpisu: 10 czerwca 1912.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Stanisławów, dnia 10 czerwca 1912.

Ч. сп. Фірм. 430/12 Стов. IV. 285 (10794 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень

Осідок стоваришеня: Яблониця (коло Татарова).

Фірма звучить: Спілка торговельно-господарско-кредитова „Чорногора", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Яблониці.

Дата статуту: Делятин, дня 30 цьвітня 1912.

Предмет підприємства є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) купувати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наем доми мешкальні, зглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів лише для своїх членів і лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібних для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванем продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. д) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наем,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) удїляти лише своїм членам дешевих і присутних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня необмежений.

Дирекция складає ся з трох членів а то: Андрія Малярчука, господаря, яко справника, Івана Москаля, господаря, яко касиера, Юрка Капштана, господаря, яко книговодця, всїх з Яблониці.

Підпис фірми слїдує в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівем важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в однїй з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів 10 кор.

Відвічальність до пятьразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 22 червня 1912.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.
Станиславів, дня 22 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 369/12 Стов. IV. 221 (10786 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Делятин.

Фірма звучить: Господарска спілка для збуту худоби, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Делятинї.

Дата статуту: Делятин, дня 21 цьвітня 1912.

Цїлею стоваришеня є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

1. продавати худоби лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,

2. удїляти лиш своїм членам задатки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,

3. закупувати лише для своїх членів і на їх поручене худоби і безрог,

4. лише своїми членами доставлену худоби і безроги в рібних спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,

5. згрошевлювати скіру і прочі відпадки материялу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілці,

6. худобу яку лише свої члени доставлять спілці, а також худоби яку спілка лише для своїх членів закупит, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли щоби спілка могла продавати материял дозрілий в часї до збуту відповідним,

7. принимати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів.

Особи, що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цїлях стоваришеня і від користий, які випливають для членів з дїяльности стоваришеня.

Час треваня є необмежений.

Дирекция складає ся з трох членів: 1. Михайла Климовича, справника, 2. Томи Головацкого, касиера і 3. Івана Ґродзїцкого сина Федора, яко книговодця.

Підпис фірми буде в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в однїй з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 10 корон.

Відвічальність сягає до пятиразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 20 червня 1912.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.
Станиславів, дня 18 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 20/12 Стов. IV. 150 (10816 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Потік золотий.

Фірма звучить: Товариство кредитове „Будучність", стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Золотім Потоцї.

Дата статуту: Потік золотий 4 січня 1912.

Предмет підприємства є цїль сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунта і будинки в цїли веденя спільного господарства, спільними силами лише для своїх членів і лише в їх хосен,

б) будовати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати, або давати в наем доми мешкальні зглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших земельних плодів лише для своїх членів і лише в їх хосен,

г) продавати лише для своїх членів і в їх хосен торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та ремесла і промислу для своїх членів і в їх хосен,

ґ) займати ся переробл юванем продуктів господарских лише своїх членів і продажею продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. д.) лише своїх членів і в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наем,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всякі предмети потрібні для особистого ужитку як і для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) принимати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) удїляти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня стоваришеня есть необмежений.

Дирекцию (управу) творять: Гілярий Казієвич в Потока золотого, справник, Александер Сербеньский з Потока золотого, касиер, Михайло Вандяк син Дмитра з Потока золотого, книговодець.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або в однїй з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 10 корон.

Відвічальність членів розтягає ся до триразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 11 січня 1912.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.
Станиславів, дня 11 січня 1912.

Ч. сп. Фірм. 455/12 Стов. IV. 245 (10800 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоварашеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень

Осідок стоваришеня: Сапагів.

Фірма звучить: Господарско-молочарска спілка, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Сапагові.

Дата статуту: Сапагів 28 мая 1912.

Предмет підприємства є сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) куповати, провадити, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами, своїх членів та в їх хосен,

б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) продавати для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванем продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

д) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем,

е) удїлювати лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Час треваня є необмежений.

Дирекция (управа) складає ся з трох членів: 1. Михайла Борковского, справника, 2. Гната Ленецкого, касиера, 3. Володислава Мнїховского, книговодця.

Підпис фірми слїдує в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівем важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня поміщувані будуть на призначеній на се таблици на будинку (льокали) стоваришеня або в однїй з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 10 кор.

Відвічальність сягає до пятьразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 21 червня 1912.
Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.
Станиславів, дня 21 червня 1912.

L. cz. Firm. 192,12 Stow. II. 28 (10665)

Zmiany i dodatki do wpissnych już firm stowarzyszeń

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Krzywaczka.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Jakob Mroczek i Jan Klimczyk.

2 Członkowie dyrekcyi wybrani: Tomasz Paciorek i Wojciech Starowicz, rolnicy, członkami zarządu.

Data wpisu: 20 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 20 lipca 1912.

L. cz. Firm. 797/12 (10576)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie, zarządza dnia dzisiejszego wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Bank rolniczy i handlowy w Rzeszowie stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 17 marca 1912:

I uchwalono zmianę §§ 5, 33 48, 63 i 75 statutu, w szczególności w miejsce dotychczasowego brzmienia ustępu I. § 5 statutu wchodzi następujące postanowienie: Dyrekcya składa się z 3 dyrektorów i 2 zastępców;

II. w miejsce dyrektora Jakóba Kostkiewicza wybrano dyrektorem Adama Sławka właściciela realności w Rzeszowie, na trzeciego dyrektora wybrano zaś Stanisława Kluza właściciela realności w Rzeszowie, w końcu w miejsce zastępcy dyrektora Jana F iera wybrano zastępcą dyrektora Ka ola Szalaka właściciela realności w Rzeszowie.

C. k Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 10 sierpnia 1912.

Ч. сп. Фірм. 432/12 Стов. IV. 277 (10790 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осїдок стоваришеня: Братишів.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Братишеві, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: Братишів дня 22 мая 1912.

Предмет підприємства є старати ся о материяльне і моральне піднесене членів спілки ім..но:

а) уділяти членам по мірі потреби, пожиточности цїли і по мірі фондів позички потрібні в господарстві, промислі і торговли а то в фондів які спілка на тую цїль збирає при помочи спільної необмеженої поруки своїх членів,

б) дати можність поміщувати на процент гроші заощаджені а марно лежалі в той спосіб що Спілка принимає і опроцентовує вкладки щадничі,

в) підпирати творене спілок і заробкових та господарских стоваришень в окрузї спілки.

Час треваня: необмежений.

Дирекция складає ся з настоятеля, его заступника і трох членів а то: Володимира Шуляра, управителя школи, яко настоятеля, Якова Палюджишина, господаря, яко заступника настоятеля, Данила Головатого, господаря, яко члена дирекциї, Якова Палюба (Панька), господаря, яко члена дирекциї, Федора Головатого, господаря, яко члена дирекциї, всїх з Братишева.

Спілку підписує ся тим способом, що під печаткою (стампілїєю) фірми кладе підпис настоятель з ряду, взглядно его заступник і оден член заряду.

До уміщуваня оголошень служить таблиця прибита на льокали спілки.

В случаю потреби буде спілка поміщувати свої публичні оголошеня в часописи для спілок рільничих.

Удїл членів виносить 10 корон.

Відвічальність: необмежена.

Дата впису: 22 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 22 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 132/12 Стов. II. 1931 (10793 3—3)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоваришеня: Монастериска

Фірма звучить: „Сила“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Монастерисках.

1. Члени дирекциї виступили: Василь Левицкий, Николай Шуя, Дмитро Івасечко.

2. Члени дирекциї вибрані: Ілия Новіцкий, яко справник, Дмитро Івасечко, яко касиер і Микола Било, яко книговодець, котрі становлять нову дирекцию.

Дата впису: 22 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 22 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 503/11 Стов. II. 168 (10818 3—3)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осїдок стоваришеня: Перерісль.

Фірма звучить: Господарско-молочарска Спілка „Богатство“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Перерослі.

Дата статуту: Перерісль дня 22 грудня 1910.

Предмет підприємства єсть цїль сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту.

До переведеня своєї цїли буде стоваришене:

а) купувати продавати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів і в їх хосен,

б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і иньших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) провадити для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванєм продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм,

д) уділяти лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесене їх господарства або промислу.

Час треваня: необмежений.

Дирекция (управа) стоваришеня складає ся з трох членів: справника, касиера і книговодця. Перша управа складає ся з Петра Непеляка, справника, Михайла Ставарского, касиера і Махайла Яворского, книговодця.

Підпис фірми слїдує в той спосіб, що при фірмі стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівєм важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на будинку (льокали) стоваришеня або в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Удїл членів виносить 5 кор. Число уділів є необмежене.

Відвічальність членів розтягає ся до пятьразової висоти заявленого уділу.

Дата впису: 12 грудня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Станиславів, дня 12 грудня 1911.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1912 r.

według czasu średnio-europejskiego.

Przychodzą do Lwowa:

na dworzec główny:

Z Krakowa: **$2^{\underline{22}}$**, $5^{\underline{45}}$, 7^{25}, **8^{50}**, 10^{05}, 1^{10}*), **1^{30}**, **2^{00}**§), ^{0}, $7^{\underline{25}}$†), **$8^{\underline{25}}$**, $9^{\underline{50}}$

*) z Tarnowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

†) z Mszany od 15 czerwca do 30 września włącznie codziennie.

Z Podwołoczysk: 7^{20}, 11^{30}, **1^{50}**§), **2^{15}**, 5^{30}, $10^{\underline{30}}$, $10^{\underline{48}}$†)

†) z Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Czerniowiec: **$12^{\underline{05}}$**, 5^{15}††), $5^{\underline{45}}$†), 7^{40}. $10^{\underline{25}}$*) **1^{55}**, 5^{52}, **$6^{\underline{26}}$**, $9^{\underline{34}}$

*) ze Stanisławowa. †) z Kołomyi. ††) z Chodorowa w każdy następny dzień po niedzieli i święcie.

Ze Stryja: 7^{28}, 11^{40}, 4^{25}, $6^{\underline{45}}$, $10^{\underline{19}}$§), $11^{\underline{00}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rz. kat. święta.

Ze Sambora: 7^{50}, 9^{55}, 2^{10}, $8^{\underline{30}}$

Ze Sokala: 7^{10}, 1^{25}, $7^{\underline{57}}$

Z Jaworowa: 8^{12}, 4^{20}

Z Podhajec: 11^{10}, $10^{\underline{20}}$

Ze Stojanowa: 10^{01}, $6^{\underline{30}}$

na dworzec „Lwów-Podzamcze“:

Z Podwołoczysk: 7^{01}, $11^{\underline{11}}$, **1^{36}***), **2^{00}**, 5^{10}, $10^{\underline{12}}$, $10^{\underline{31}}$†)

†) z Krasnego. *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Z Podhajec: 7^{26}*), 10^{49}, $6^{\underline{29}}$*), $10^{\underline{01}}$. $12^{\underline{00}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Ze Stojanowa: 9^{42}, $6^{\underline{11}}$.

na dworzec „Lwów-Łyczaków“:

Z Podhajec: 7^{08}*), 10^{31}, $6^{\underline{11}}$*), $9^{\underline{41}}$, $11^{\underline{43}}$§)

*) z Winnik. §) z Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Odchodzą ze Lwowa:

z dworca głównego:

Do Krakowa: **$12^{\underline{35}}$**, $3^{\underline{40}}$, **8^{22}**, 8^{35}, **2^{05}**§), **2^{45}**, 3^{45}*), 5^{46}†), $6^{\underline{05}}$, **$7^{\underline{00}}$**, $7^{\underline{30}}$, $11^{\underline{10}}$

*) do Rzeszowa. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie. †) do Mszany.

Do Podwołoczysk: 6^{10}, 10^{35}. **2^{16}**§), **2^{27}**, 2^{50}†), $8^{\underline{40}}$, $11^{\underline{12}}$

†) do Krasnego. §) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Czerniowiec: **$2^{\underline{50}}$**, $6^{\underline{10}}$, **9^{15}**. 9^{37}, **2^{25}**, 3^{05}*), $6^{\underline{28}}$†), $7^{\underline{58}}$††), $11^{\underline{00}}$

*) do Stanisławowa. †) do Kołomyi. ††) do Chodorowa w każdy poprzedzający dzień przed niedzielą i świętem.

Do Stryja: 6^{00}, 7^{30}, 10^{02}§), 1^{45}, $6^{\underline{50}}$, $11^{\underline{25}}$

§) od 16 czerwca do 8 września włącznie tylko w niedziele i rzym. kat. święta.

Do Sambora: 6^{58}, 9^{05}, 3^{50}, $10^{\underline{56}}$

Do Sokala: 7^{35}, 2^{21}, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{35}}$*)

*) do Rawy ruskiej (tylko w niedziele)

Do Jaworowa: 8^{40}, 5^{45}

Do Podhajec: $5^{\underline{55}}$, 4^{53}.

Do Stojanowa: 7^{55}, 5^{20}

z dworca „Lwów-Podzamcze“:

Do Podwołoczysk: 6^{25}, 10^{55}, **2^{29}***), **2^{42}**, 3^{07}†), $9^{\underline{01}}$, $11^{\underline{30}}$

†) do Krasnego, *) od 15 maja do 30 września włącznie codziennie.

Do Podhajec: 6^{09}, 1^{21}*), 5^{15}, $10^{\underline{40}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Do Stojanowa: 8^{12}, 5^{38}.

z dworca „Lwów-Łyczaków“:

Do Podhajec: 6^{28}, 1^{40}*), 5^{36}, $10^{\underline{59}}$§)

*) tylko do Winnik. §) do Winnik tylko w sobotę i niedzielę.

Pociągi lokalne.

na dworzec główny:

Z Brzuchowic: codziennie 6^{55}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 8^{29}, 11^{00}, 3^{42}, 5^{17}, $9^{\underline{30}}$

od 1 maja do 30 września $7^{\underline{43}}$

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 1^{40}

od 1 maja do 31 maja 3^{42}, $9^{\underline{30}}$

Z Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 1^{11}, $9^{\underline{10}}$

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września $10^{\underline{10}}$

Z Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września $9^{\underline{00}}$

Z Winnik: tylko w sobotę i niedzielę $12^{\underline{16}}$

z dworca głównego:

Do Brzuchowic: codziennie 6^{02}

codziennie: od 1 czerwca do 31 sierpnia 7^{22}, 10^{05}, 2^{35}, $6^{\underline{31}}$, $8^{\underline{35}}$

od 1 maja do 15 września 4^{21}

w niedziele i święta rzym. kat.: od 1 czerwca do 31 sierpnia 12^{30}

od 1 maja do 31 maja 2^{35}, $8^{\underline{35}}$

Do Janowa:

codziennie: od 1 maja do 30 września 10^{15}, 3^{03}

w niedziele i święta rzym. kat. od 5 maja do 8 września 1^{26}

Do Lubienia: w niedziele i święta rzym. kat. od 12 maja do 8 września 2^{40}

UWAGA. Pociągi pospieszne wyróżniają się grubym drukiem. Godziny nocne od $6^{\underline{00}}$ wieczorem do $5^{\underline{59}}$ rano, są oznaczone podkreśleniem liczb minutowych.

Pociąg pospieszny, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{16} po południu do Podwołoczysk, odjeżdża z peronu 2, schody II.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{50} po południu do Krasnego, odjeżdża z peronu położonego tuż za halą na wschód, wejście przez schody IV., peron 4.

Pociąg osobowy, odjeżdżający ze Lwowa o godzinie 2^{35} po południu do Brzuchowic, odjeżdża z peronu 3, schody III.

Cukiernia Władysława Podhalicza

została wskutek demolacyi budynku przeniesiona na ul. **Akademicką 6**, — róg ul. Chorążczyzny.
Poleca się i nadal względom P. T. Puplicznośei wraz z filią **Hetmańska 10.**

OGŁOSZENIE.

Zarząd masy konkursowej **Israela Lantnera w Stryju** zamierza **sprzedać** towary galanteryjne i norymberskie do tej masy należące znajdujące się w sklepie głównym krydytaryusza w Stryju, w Rynku pod l. kons. 21 oraz w sklepie filialnym również w Stryju w Rynku pod l. kons 51 wraz z urządzeniem sklepowem w drodze **pisemnych ofert.**

Sprzedaż nastąpi **ryczałtem** bez gwarancyi za jakość i ilość towarów.

Cena szacunkowa towarów i urządzenia sklepowego wynosi wedle inwentarza w sklepie głównym **124.377 K. 41 h.**, w sklepie filialnym zaś **75.021 K. 87 h.**, przyczem się zauważa, że część towarów już z wolnej ręki sprzedaną została

Oferty pisemne należy wnosić najdalej do dnia **15 września 1912** do godziny 12 w południe na ręce podpisanego zarządcy.

Oferenci mają wraz z ofertą złożyć wadyum w kwocie 15.000 kor, cena kupna zaś ma być złożoną w gotówce do dni 3 po zatwierdzeniu oferty przez masę konkursową.

Masa konkursowa zastrzega sobie dowolne prawo przyjęcia lub nie przyjęcia którejkolwiek z ofert

Towary sprzedać się mające oglądać można do dnia 15 września b. r. za poprzedniem zgłoszeniem się u podpisanego. W tymże też czasie są do przejrzenia w kancelaryi podpisanego bliższe warunki sprzedaży, a oferenci mają w ofertach stwierdzić, że te warunki są im dokładnie znane i że takowym się poddają.

Stryj, dnia 1 września 1912.

Adwokat dr. Henryk Byk w Stryju.

Telefon 234. Telefon 234.
Adres telegraficzny: „STADTBUREAU".

Ważne dla wyjeżdżających.

BIURO MIASTOWE

c. k. kolei państwowych

we Lwowie, ul. Jagiellońska Nr. 3.

(Przedtem Pasaż Hausmana 9).

WYDAJE bilety zestawialne (Rundreise) do wszystkich **miast** w Europie z 60, 90, 120, dniową ważnością z opustem 20% we Włoszech, Francyi i Szwajcaryi, również bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich zagranicznych miejscowości kąpielowych z ważnością 45 dni.

Powyższe bilety mają to udogodnienie, iż przerywać można jazdę we wszystkich miejscowościach bez zgłaszania u naczelnika stacyi.

CELEM UNIKNIĘCIA ŚCISKU przy kasie na stacyi kolei i złodziei kieszonkowych, biuro sprzedaje także **bez żadnej dopłaty t. j. w tej samej cenie co kasy kolejowe,** zwykłe bilety jazdy tak zwane kartonowe w jednym kierunku, do wszystkich miejscowości w Galicyi, Bukowinie i do większych miast zagranicznych n. p. Wrocław, Poznań, Berlin, Kołobrzeg, Zoppoty, Frankfurt a/M., Bad Salzbrunn, Budapeszt, Abbazia, Wenecya, Medyolan, Nizza, Cannes i t. p. Kartonowe bilety nabywać można także o jeden dzień wcześniej.

Uwzględnia się zniżki kolejowe, legitymacye urzędnicze i bilety wojskowe po za służbą.

ASYGNATY do wozów sypialnych »Europejskiego Towarzystwa międzynarodowego« do wszystkich pociągów w kraju i zagranicą, zamawiać można listownie albo telegraficznie. Przy zamówieniu należy podać dzień wyjazdu, numer pociągu i rodzaj miejsca, damskie czy też męskie i gdzie się wsiada.

Kuryer kolejowy **Cena 40 halerzy.**

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska l. 3.

DROBNE OGŁOSZENIA
od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Biuro Nauczycielskie, pośrednictwo posad dla oficyalistów gospodarczych, personalu biurowego, służby wszelkiej. Niemczynowska, Lwów, plac Akademicki 3. Telefon 196 IV.

Do najęcia jeden pokój obszerny przy inteligetnej rodzinic. Również mogą być przyjęci student lub panienka z klas niższych na mieszkanie z całem utrzymaniem. **Ulica Snopkowska Nr. 35, II. p. obok Szkoły przemysłowej.**

Winogrona!! kuracyjne i stołowe najprzedniejszych i najdelikatniejszych gatunków, o wielkich jagodach, słodkie, świeżo ścinane 5 klgr. 3·50 hal., jabłka stołowe i gruszki t. zw. „Kaiserbirnen" 5 klgr. 3 kor., miód pszczelny naturalny 5 klgr. puszka 7·50 hal. dostarcza. J. Perlmutter, Versecz Nr. 3, Węgry południowe.

Lwów, ul. Akademicka 3.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można
pocztą i przez korespondencyę.

PANIE

z lepszego domu na mieszkanie z całem utrzymaniem przyjmie wdowa po wyższym urzędniku. — Fortepian w domu. Konwersacya niemiecka i francuska. Zgłoszenia pod **F. H.** do Administracyi „Kuryera Lwowskiego".

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po kor. 1·80, 1·92, 2·—, 2·08 i 2·16 za pół klgr. poleca

handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Poszukuje się kupna
starych MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „MEBLE".
Biuro ogłoszeń, Ul. Jagiellońska l. 3.

Baczność P. P. Seminarzyści!!

Doskonałe do nauki fachowo i sumiennie wykończone skrzypce ze smyczkiem i torebką ceratorą **poczawszy od 11 K.,** zaś z pięknym futerałem francuskim **już od 14 K.** można nabyć najkorzystniej tylko w jedynej krajowej fabryce instrumentów z popędem elektryki

Franciszka Niewczyka

Lwów, Gródecka 2 b i Chorążczyzna 7, — Telefon 1275.

Ogłoszenie

Zmarły w Jaworowie dnia 24 lutego 1889 bł. p. Józef Reiss, obywatel miasta Jaworowa, zapisał testamentem w formie aktu notaryalnego z dnia 20 lutego 1889 L. rsp. 7688, kapitał 5000 złr. a. w. na fundacyę posagową dla dziewcząt z rodziny fundatora pochodzących, wychodzących za mąż, a w braku tychże dla obcych dziewcząt wyznania mojżeszowego sierotami będących, w Jaworowie urodzonych.

O tem się strony interesowane zawiadamia z tem, że w ciągu 6 tygodni od chwili ogłoszenia mogą się kompetentki ubiegać o powyższy posag.

Jaworów, dnia 22 sierpnia 1912.

WOLF TUCH
Przełożony.

Rachunkowość.

Pierwsza część podręcznika do nauki rachunkowości ogólnej i państwowej, opracowana przez A. Ściborskiego według wykładów na Uniwersytecie Klusik-Orzechowskiego, składająca się z 31 zeszytów wraz ze spisem, wyszła już z druku. Druga część wychodzić będzie bez przerwy, aż do ukończenia całego dzieła. Tak pierwszą część w komplecie, jak i zeszyty drugiej części, zamawiać i nabywać można u wydawcy p. Aleksandra Ściborskiego, ul. Chorążczyzna l. 16 we Lwowie.

Pięćdziesiąty trzeci rok istnienia.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

najstarsza i najpoczytniejsza ilustracya polska.

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiace ilustracyj rocznie.

„TYGODNIK ILLUSTROWANY" w r. 1912 zamieści najnowszą powieść **Wł. St. Reymonta** p. t.:

„Rok 1794" (czasy Kościuszkowskie).

Bolesława Prusa: „PRZEMIANY".

Premia nadzwyczajna „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO"

1912. — „Sybir, Wizye Przeszłości" — 1912.

(SERYA II.)

Album Kartonów KONSTANTEGO GÓRSKIEGO

na tle życia wygnańców syberyjskich.

Ciekawe powieści **12 tomów ilustrowanych** poświęconych najwybitniejszym powieściom i romansom polskim i obcym, w ciągu roku **zupełnie bezpłatnie.** Każdy tom suto ilustrowany. Komplety z lat 1910 i 1911 dla prenumeratorów „Tygod. Illustr." **tylko** kor. 10·—, w oprawie kor. 16·—, W r. 1912 **Ciekawe powieści** drukowane będą: **Elizy Orzeszkowej** „I pieśń niech zapłacze"; **Al. Dumasa** (ojca) „Sprzysiężeni"; **W. Karczewskiego** „W Wielgiem"; **Wincentego Rapackiego** „Hanza"; **Adama Krechowieckiego** „Szary Wilk"; **Wołodego Skiby** „Siedmioletnia wojna"; **Karola Dickensa** „Magazyn starożytności"; **Erckmana Chatriana** „Daniel Rock"; **Z. Kaczkowskiego** „Żydowscy". — — — — — — —

WARUNKI PRENUMERATY:

WE LWOWIE:				W GALICYI z przesyłką pocztową:			
kwartalnie	6·80 kor.,	z oprawą książek	8·30 kor.	kwartalnie	7·20 kor.,	z oprawą książek	8·70 kor.
półrocznie	13.60 kor.,	„ „	16·60 kor.	półrocznie	14·40 kor.,	„ „	17·40 kor.
rocznie	27·20 kor.,	„ „	33·20 kor.	rocznie	28·80 kor.,	„ „	34·80 kor.

Numera okazowe i prospekty bezpłatnie.

Prenumeratę przyjmują: Administracya „Tygodnika Illustrowanego" we Lwowie, Ulica Jagiellońska l. 3, oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

CAFE-RESTAURANT HOSTYNICA

Gruntownie odnowiona i znacznie powiększona. — Wspaniała sala bilardowa. — Pokoje do gry. Swietna wentylacya. — Przestronnie, powietrznie, jasno. — W całem urządzeniu ujmujące piętno dobrego gustu. Czasopisma z całego świata. — Kuchnia warszawska. — Przekąski zimne i ciepłe. Po teatrze i koncertach co dnia świeża kolacya. — Bufet połączony z barem amerykańskim. — Pilzner wprost z beczki. — Koncert orkiestry symfonicznej pod kierownictwem kapelmistrza Szwarcmanowa. — Kawiarnia i restauracya otwarta do rana. — O łaskawe odwiedziny prosi:

L. WOHLMAN i SKA.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon 527.